

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

~~A-588~~

~~Vol. 21~~



1700367

D 003334, Vol. 21

V21

Securitatea

396

D 3334/21

STRICT SECRET

Nr. 1 (85)-1989



Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

**Pentru apărarea
orânduirii socialiste,
a independenței
și suveranității
R. S. România**

**In sprijinul
invățămîntului
de specialitate**

- | | <u>Pag.</u> |
|--|-------------|
| — Telegrama adresată tovarășului NICOLAE
CEAUȘESCU, secretar general al P.C.R., președin-
tele R. S. România, comandant suprem al Forțelor
Armate, de participanții la convocarea de bilanț
a activului de comandă și de partid al Departamen-
tului Securității Statului | 5 |
| — Activitatea aparatului de informații interne să se
ridice la înălțimea cerințelor actuale ale conceptu-
lui de prevenire — colonel Rațiu Gheorghe | 9 |
| — Prioritățile politicii economice a partidului nostru —
baza activității aparatului de contrainformații în
sectoarele economice — general-maior Macri Emil | 12 |
| — Creșterea capacității de cunoaștere, prevenire și
contracurare — la nivelul virulenței și diversității
acțiunilor ostile ale spionajului străin — general-
major Mortoiu Aurelian | 15 |
| — Recrudescența activităților naționalist-iredentiste
indreptate împotriva R. S. România, Necesitatea cu-
noașterii și stăpînirii fenomenului naționalist-ire-
dentist maghiar — lt. colonel Crăciun Mihai și co-
lonel Oprea Florian | 18 |
| — Lupta de rezistență în cadrul războiului de apărare
a patriei, Particularități ale participării unităților
centrale și teritoriale de securitate la organizarea | |

și ducerea luptei de rezistență pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic — lt. colonel Tudor Alexandru și căpitan Catană Nicolae 25

— Concluzii ce se desprind din modul de manifestare a fenomenului terorist pe plan internațional. Obiective vizate, noi metode și procedee utilizate în comiterea actelor terorist-diversioniste — lt. colonel Rădulescu Nicolae 35

În acest număr

— Particularități în verificarea informațiilor de primă sesizare și în organizarea urmăririi informative cu privire la activitatea elementelor extremist-teroriste — colonel Voicu Dumitru 44

Din experiența noastră

— Modul cum se acționează pentru valorificarea informațiilor în activitatea de prevenire — colonel Sima Traian 53

Punct ochi — punct lovit

— Misiune... întreruptă — căpitan Andras Dorel 56

— Cazul „Marian” — căpitan Dragoman Romul 58

Documentar

— Bolnavul minții și câteva din problemele muncii de securitate — căpitan Spătaru Petre 62

Documente de arhivă

— Serviciul de spionaj horthyst împotriva României între cele două războaie mondiale — colonel Bobocescu Vasile 69

Caleidoscop

— C.I.A. și armele biologice : Filiera lui Allah — maior Băltărețu Nicolae și maior Brăteanu Sorin 75

— Vă recomandăm să citiți 79

„Pornind de la teza științifică a construirii socialismului și comunismului cu poporul și pentru popor, am creat un larg cadru democratic, consiliile oamenilor muncii în toate domeniile, am sporit rolul adunărilor generale ale proprietarilor și producătorilor, ale adevăraților stăpîni ai țării, care hotărăsc asupra întregii activități, a politicii interne și externe a patriei noastre. Este însă necesar de menționat — și doresc să subliniez și acum — că nu totul a mers lin, fără lipsuri, fără greutăți. Am avut multe de învins, drumul pe care l-am urcat a cerut eforturi mari... Producția realizată în această perioadă este o dovadă a marii superiorități a socialismului, a drumului de realizare a noii orînduiri pe bazele noi, fără exploatatori, în care poporul să fie adevăratul stăpîn al destinelor sale, să-și făurească viața așa cum o dorește, în deplină libertate și independență”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la marea adunare populară din municipiul Petroșani

(22 martie 1989)

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare

Redactori : locotenent-colonel Dănău Dumitru și locotenent-colonel Păuna Ana
Tehnoredactor : plut. maj. Cârstoiu Dan

**Telegrama adresată
tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU**

*secretar general al Partidului Comunist Român,
preşedintele Republicii Socialiste România,
comandant suprem al Forţelor Armate,*

**de participanţii la convocarea de bilanţ a activului de comandă
şi de partid al Departamentului Securităţii Statului**

Activul de comandă şi de partid al Departamentului Securităţii Statului, întrunit în convocarea de bilanţ, a adresat tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al Forţelor Armate, o telegramă în care se spune :

Mult stimate şi iubite tovarăşe comandant suprem,

În atmosfera de vibrantă şi înălţătoare angajare patriotică, de uriaş efort creator şi exemplară mobilizare revoluţionară, în care întregul partid şi popor acţionează pentru îndeplinirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, pentru transpunerea în fapt a obiectivelor şi sarcinilor cuprinse în magistrala dumneavoastră Expunere prezentată la şedinţa comună a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organismelor democratice şi organizaţiilor de masă şi obşteşti, activul de comandă şi de partid din Departamentul Securităţii Statului a analizat, cu exigenţă şi răspundere comunistă, în spiritul ordinelor, orientărilor şi indicaţiilor dumneavoastră, activitatea pe care a desfăşurat-o în anul 1988 pentru executarea misiunilor încredinţate în apărarea orînduirii socialiste.

Cu sentimente de aleasă cinstire şi profundă recunoştinţă, a fost adus un fierbinte omagiu activităţii dumneavoastră revoluţionare, mult stimate şi iubite tovarăşe NICOLAE CEAUŞESCU, care de peste 55 de ani v-aţi identificat întreaga viaţă cu lupta

partidului și poporului român pentru unitate, dreptate socială și națională, pentru înfăptuirea nobilelor idealuri de independență și progres ale țării, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. A fost evidențiat, cu legitimă mândrie, rolul decisiv, de excepțională însemnătate, pe care dumneavoastră, eminent militant comunist și patriot înflăcărat, strateg vizionar și ctitor de geniu al României socialiste moderne, personalitate de excepție a lumii contemporane, conducătorul strălucit al mersului nostru neabătut pe calea edificării noii orânduiri, îl aveți în elaborarea și fundamentarea mărețelor planuri și programe de dezvoltare economico-socială a țării, în orientarea energiilor și capacităților de creație ale întregului popor, pentru creșterea puternică, intensivă a industriei, agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale, în perfecționarea continuă a relațiilor sociale — factori hotărâtori ai înaintării patriei pe drumul de mărețe împliniri al socialismului și comunismului.

Participanții la convocarea de bilanț au elogiat neobosita și exemplara activitate pe care o consacrați afirmării României în viața internațională, strălucitele inițiative dedicate înțelegerii și colaborării între popoare, justiția și umanismul acțiunilor de politică externă care, prin dumneavoastră, au asigurat țării noastre un înalt prestigiu mondial, impunându-vă în conștiința întregii omeniri ca un mare Erou al păcii și eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Cu sentimente de profundă stimă și înaltă considerație, au fost adresate mult stimatei tovarășe ELENA CEAUȘESCU, militant de frunte al partidului și statului nostru, eminentă personalitate a vieții științifice, savant patriot de renume mondial, întreaga grațitudine și recunoștință pentru contribuția remarcabilă adusă la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, la înflorirea continuă a științei, învățămîntului și culturii românești, la consacrarea cuceririlor cunoașterii umane prosperității și progresului tuturor popoarelor.

Vă raportăm, tovarășe comandant suprem, că, într-o deplină unanimitate, s-a dat expresie profundului atașament al efectivelor Departamentului Securității Statului la politica internă și externă a partidului, reafirmându-ne hotărîrea fermă de a acționa neabătut pentru integrarea tot mai organică a întregii noastre activități în eforturile generale ale poporului mobilizat în uriașa

epopee de făurire a celei mai drepte societăți pe pămîntul patriei străbune.

Lucrările bilanțului au relevat cu pregnanță că rezultatele pozitive obținute în activitatea Departamentului Securității Statului se datoresc conducerii nemijlocite de către partid, griji statornice pe care dumneavoastră personal, mult stimate și iubite tovarășe NICOLAE CEAUȘESCU, o acordați perfecționării continue a activității statului democrației muncitorești-revoluționare, apărării cu fermitate a independenței și suveranității naționale, a cuceririlor revoluției și construcției socialiste.

În cadrul convocării de bilanț s-a examinat, într-un profund spirit critic și autocritic, activitatea desfășurată, stabilindu-se măsuri pentru continua ridicare a nivelului de vigilență și combativitate al întregului efectiv, care să determine creșterea susținută a capacității operative a tuturor unităților Departamentului Securității Statului. A fost exprimată voința de neclintit ca, pe baza sarcinilor ce ne revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului și din magistrala Expunere din luna noiembrie, în executarea ireproșabilă a ordinelor și indicațiilor dumneavoastră să acționăm cu abnegație și competență politico-profesională pentru aplicarea întocmai a hotărîrilor de partid, respectarea neabătută a legilor țării, asigurînd în întreaga noastră activitate înfăptuirea legalității socialiste și prevenirea infracțiunilor, a oricăror fapte antisociale care ar putea să dăuneze intereselor poporului, securității statului, progresului orînduirii socialiste.

Puternic mobilizați de chemările și indemnurile pe care la marele forum democratic din noiembrie și în Mesajul de Anul Nou le-ați adresat întregului popor, vă raportăm tovarășe comandant suprem că, în spiritul Directivei dumneavoastră, vom acționa cu hotărîre pentru perfecționarea în continuare a activității proprii, a cooperării cu celelalte organe ale Ministerului de Interne, cu armata și gărzile patriotice, cu toate componentele sistemului național de apărare. Vom diversifica și dezvolta conlucrarea cu organismele democrației muncitorești-revoluționare și vom milita, în strînsă legătură cu masele populare, pentru sporirea contribuției aparatului de securitate la întărirea răspunderii și respectului față de lege, a ordinii de drept constituționale în toate sectoarele de activitate. Vom face totul pentru a zădărnici orice intenție de a se lovi în cuceririle revoluționare ale poporului, fi-

ind necruțători față de cei care se pun în slujba dușmanilor țării și trădează interesele României socialiste.

Sintem ferm hotărâți să promovăm consecvent spiritul revoluționar în întreaga activitate, să ridicăm neconținut nivelul pregătirii politico-ideologice, militare și profesionale, al răspunderii comuniste în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor încredințate.

Pe deplin încrezători în viitorul de muncă și creație socialistă al patriei, ne angajăm în fața partidului, a dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem, că vom acționa cu neclintit devotament și înaltă răspundere patriotică pentru a întâmpina Congresul al XIV-lea al partidului și cea de-a 45-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, anti-fascistă și antiimperialistă cu rezultate exemplare în îndeplinirea obiectivelor stabilite de partid în domeniul apărării securității statului.

Cu cele mai înălțătoare sentimente de dragoste și nemărginită admirație, cu care vă urmăim neabătut în gând și faptă, vă rugăm respectuos să ne permiteți a vă adresa, din adincul inimilor, dumneavoastră, marele fiu al națiunii române, cu ocazia apropiatei aniversări a zilei de naștere și a îndelungatei și eroice activități revoluționare, urarea noastră fierbinte de sănătate și fericire, de ani mulți și luminoși în fruntea partidului și statului, pentru a conduce cu aceeași strălucire destinele comuniste ale patriei spre noi și tot mai glorioase victorii.

Vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem, că, într-o unitate de nezdruccinat cu întregul popor în jurul partidului, al secretarului său general, vom acționa fără preget, cu toată capacitatea și hotărârea, pentru executarea întocmai a ordinelor dumneavoastră, purtând în conștiință flacăra mereu vie a patriotismului revoluționar, voința fermă de a fi întotdeauna la datorie și de a răspunde cu toată dăruirea și abnegația la chemarea partidului, a țării și a comandantului suprem, pentru apărarea orinduirii socialiste, a independenței și suveranității Republicii Socialiste România.

Să trăiți, tovarășe comandant suprem !

**ACTIVUL DE COMANDA ȘI DE PARTID
AL
DEPARTAMENTULUI SECURITĂȚII STATULUI**

PENTRU APĂRAREA ORINDUIRII SOCIALISTE, A INDEPENDENȚEI ȘI SUVERANITĂȚII REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

În spiritul înaltelor comandamente ale apărării cu abnegație, devotament și vigilență revoluționară a cuceririlor socialiste ale popoului, a independenței și suveranității patriei, rezultate din tezele și ideile de excepțională valoare cuprinse în opera genialului nostru conducător, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, participanții la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului din 12 ianuarie a.c. au efectuat o analiză exigentă, pe linii și probleme de muncă, trăgând concluzii realiste, mobilizatoare și angajându-se plenar să acționeze neabătut pentru executarea, la cele mai ridicate cote de calitate și eficiență, a misiunilor încredințate de partid și popor.

Prezentăm în continuare conținutul pe scurt al rapoartelor șefilor direcțiilor de informații interne, contrainformații în sectoarele economice și contraspionaj.

Activitatea aparatului de informații interne să se ridice la înălțimea cerințelor actuale ale conceptului de prevenire

— colonel RAȚIU GHEORGHE —

Fenomenele și problematica specifice informațiilor interne au confirmat încă o dată că factorii de tensiune care s-au manifestat pe arena internațională în anul 1988 au stimulat intensificarea activităților subversive, de diversiune politică și ideologică potrivnice țării noastre. Pentru această perioadă a fost caracteristică accentuarea încercărilor din exterior de a depista și racola elemente predispuse a se angrena în acțiuni dușmănoase organizate în așa-numite mișcări de opoziție sau disidente.

Pe întreaga arie de probleme din competența aparatului de informații interne au fost mult mai evidente și mai active acțiunile cu caracter de provocare și incitare susținute și sprijinite din exterior, în care s-au implicat, frecvent, cu impertinență și brutalitate, diplomați, inclusiv șefi ai unor reprezentanțe străine, unele dintre acestea dovedindu-se a fi adevărate avanposturi de diversiune politică.

De pe toate spațiile și zonele au fost coordonate spre România numeroase acțiuni ostile cu caracter deosebit. Cea mai mare parte a acestora a purtat amprenta naționalism-iredentismului maghiar, care a cunoscut o accentuată escaladare, luând proporții și forme deschise și virulente, inclusiv cu sprijinul unor cercuri oficiale și organisme guvernamentale, împotriva intereselor României. Totodată, s-au extins, diversificat și au sporit în pericolozitate încercările de instigare

și antrenare la activități dușmănoase a unor persoane ostile din interior, din mediile tuturor naționalităților conlocuitoare, element de situație operativă căruia se impune să i se acorde atenție sporită și în viitor.

A continuat să se accentueze ofensiva dușmănoasă exercitată sub acoperirea religiei, îndeosebi a cultelor neoprotestante.

În forme periculoase s-au manifestat și tentativele cercurilor ostile din străinătate de incitare deschisă a anumitor elemente cu comportament anarho-contestatar la a se erija în așa-zisi opozanți politici și a iniția unele acțiuni de protest colectiv, pe seama cărora să se axeze apoi propaganda antiromânească. Sînt tot mai insistente preocupările de racolare la activități ostile a unor categorii de persoane fără antecedente politice ori penale reacționare, în principal acordîndu-se atenție intelectualilor, studenților și tineretului sau unor deservenți cultici. În același scop, sînt investigați cu insistență credincioși fanatici, elemente afaceriste, precum și foști condamnați de drept comun, inclusiv persoane cu tulburări de comportament.

Atît în aceste probleme, cît și în cele cum sînt „legionari“, foste partide burgheze și foști condamnați, promovîndu-se un spirit de muncă ofensiv, s-au întreprins măsuri operative, care au condus la clarificarea și anihilarea intențiilor ostile ale elementelor predispuse la activități dușmănoase.

Pe ansamblu, la nivelul întregului aparat au fost mai bine înțelese sarcinile etapei parcurse. Prin eforturile cadrelor din unitatea centrală și ale celor din unitățile teritoriale au fost descoperite și curmate activitățile unor emisari ai centrelor și organizațiilor reacționare din străinătate.

În conlucrare cu aparatul de contraspionaj și unitățile speciale, a fost mai bine controlată activitatea unor persoane din baza de lucru proprie, vizate de serviciile de informații și organizațiile reacționare din străinătate, mai ales din S.U.A., Anglia, Franța, R.F.G., Belgia și Olanda.

În tot cursul anului 1988 aparatul de informații interne a desfășurat o activitate intensă, controlînd și stăpînînd corespunzător problemele și fenomenele care în anumite momente au avut un caracter deosebit. S-au reușit mobilizarea și angajarea necesare pentru ca, într-un context operativ specific față de alte perioade, securitatea internă a statului să fie asigurată în condiții mai bune.

Îndeplinirea sarcinilor rezultate din realitățile operative a impus dezvoltarea discernămîntului politic și a răspunderii cadrelor, perfecționarea continuă a stilului, metodelor și mijloacelor de muncă, sporirea vigilenței, conspirativității și intransigenței în vederea executării misiunilor în spirit revoluționar și cu dăruire comunistă.

În acțiunile de prevenire, la toate nivelurile s-a manifestat grija de a se evita angajarea deschisă a organelor de securitate și a se exclude

posibilitatea oricăror interpretări și speculații denigratoare. În acest scop, a fost intensificată conlucrarea cu miliția, cu celelalte organe de stat sau obștești, pentru determinarea factorilor cu competențe și atribuții directe să se implice în soluționarea acelor situații din care puteau decurge consecințe pentru securitatea statului.

Cu toate rezultatele bune obținute, pe linia tuturor problemelor s-au manifestat neajunsuri care au diminuat uneori calitatea muncii, și anume:

— Supravegherea informativă nu s-a desfășurat peste tot pe un front larg și de profunzime. În contradicție cu situația operativă deosebit de activă și complexă, la unele securități județene baza de lucru a scăzut, fiind cu ușurință scăpate ori scoase din atenție elemente potențial periculoase.

— De asemenea, nu s-au utilizat îndeajuns posibilitățile întregului aparat și nu s-a conlucrat în toate cazurile cu unitățile speciale pentru controlul cetățenilor străini care au intrat în contact cu elemente din sfera noastră de competență, existînd deficiențe și în supravegherea rudelor și legăturilor românilor din emigrație, semnalate cu preocupări ostile.

Ca urmare, au continuat să se manifeste neajunsuri în combaterea activității officinilor de propagandă reacționară, întrucît nu s-a acționat perseverent pentru depistarea și anihilarea unor canale de legătură cu exteriorul. Pe acest fond, o serie de cazuri au fost amplificate prin preluarea lor și de către alte mijloace de propagandă din străinătate.

— Nu au existat preocupări constante pentru folosirea integrală a posibilităților aparatului de informații interne pentru ca, împreună cu unitățile speciale, să se realizeze penetrarea cercurilor și organizațiilor reacționare din exterior, astfel încît să se poată anticipa și preveni planurile lor dușmănoase.

Cu toate că numărul cazurilor lucrate prin dosare de urmărire informativă a crescut, nu s-au întreprins în toate situațiile, cu suficientă operativitate și eficacitate, măsuri ferme de prevenire și contracarare a acțiunilor ostile din exterior, care au continuat să găsească în unele situații audiență în rîndul anumitor persoane.

Neajunsurile se datoresc nivelului insuficient de cunoaștere, deoarece majoritatea securităților județene continuă să nu obțină informații concludente care să permită întotdeauna o prevenire oportună, mai ales în rîndul persoanelor din domeniile artei, culturii și învățămîntului, vizate cu precădere de acțiunile ostile din exterior.

De asemenea, analizele efectuate au relevat că la unele județe activitatea de securitate în mediul rural se desfășoară necorespunzător, lipsurile constatate în anii anteriori perpetuîndu-se. Este, de aceea, necesar să se acționeze perseverent pentru îmbunătățirea substanțială a activității pe această linie, întrucît datele obținute atestă că din exterior se

intensifică acțiunile instigatoare în vederea creării unor stări de spirit negative și în acest mediu.

Carențele existente sînt generate și de insuficienta angajare a șefilor în soluționarea cazurilor, unele analize și măsuri purtînd amprenta rutinei. Nu se lucrează concret cu ofițerii tineri, care în aparatul de informații interne dețin o pondere importantă, creșterea și formarea acestora neconstituind o preocupare constantă.

Sîntem mobilizați să trecem la realizarea cu fermitate a prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului pe profilul nostru de activitate, care stabilește cu claritate obiectivele și sarcinile etapei puse în fața aparatului de securitate de comandantul suprem.

Prioritățile politicii economice a partidului nostru — baza activității aparatului de contrainformații în sectoarele economice

— g-ral. mr. MACRI EMIL —

Aparatul de contrainformații în sectoarele economice a militat pentru aplicarea orientărilor și indicațiilor comandantului nostru suprem și a acționat pentru soluționarea problematicii operative din obiectivele date în răspundere, întreaga activitate fiind axată pe prioritățile politicii economice a partidului. În acest scop, un accent deosebit s-a pus atît pe sporirea aportului mijloacelor și metodelor informativ-operative de securitate la apărarea economiei naționale, cît și pe lărgirea ariei de investigare informativă, cuprinzîndu-se mai bine ramurile economiei naționale, precum și problemele de fond ale realizării producției, îndeosebi pentru export.

Pe această bază s-au obținut rezultate pozitive în asigurarea securității și stării de legalitate în economie, a ordinii și disciplinei, a cunoașterii și prevenirii acțiunilor de sabotaj, diversiune ori subminare, precum și a altor fapte sau fenomene ce puteau genera evenimente cu consecințe deosebite.

Îmbunătățirea muncii informative a permis realizarea unui însemnat volum de măsuri preventive de securitate concretizate într-un număr sporit de avertizări, atenționări, influențări pozitive și destrămări de antraje, precum și creșterea operativității și fermității în înlăturarea stărilor de lucruri necorespunzătoare.

Trebuie subliniat că, în contextul operativ cunoscut, în anul încheiat, în economia națională nu au avut loc evenimente cu consecințe deosebite de securitate. De asemenea, s-a cooperat bine și mai organizat, în special pe linia schimbului de informații cu miliția, pompierii și trupele de securitate, cu alte organe cu atribuții în apărarea economiei naționale, punîndu-se un accent din ce în ce mai mare pe actul preventiv de securitate.

Anul acesta, anul Congresului al XIV-lea al partidului și al celei de-a 45 aniversări a eliberării, este hotărîtor pentru dezvoltarea intensivă a economiei naționale și trecerea la un nou stadiu de dezvoltare.

Pe baza înaltelor exigențe formulate de secretarul general al partidului în magistrala Expunere prezentată la ședința comună a Plenarei C.C. al P.C.R., a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești din 28—30 noiembrie 1988, aparatului de contrainformații economice îi revin, în această etapă, răspunderi importante pentru îmbunătățirea muncii proprii de apărare, la un înalt nivel de răspundere, a economiei și avuției naționale.

În primul rînd, avînd în vedere problematica complexă cu care se confruntă economia națională pe linia realizării — sub aspect cantitativ și calitativ — a producției, este necesar ca în toate județele să se intensifice eforturile pentru cunoașterea, prin mijloace specifice, a cauzelor nerealizării integrale a producției, identificarea cazurilor de nefolosire eficientă a instalațiilor, stabilirea persoanelor care poartă răspunderea pentru stările de lucruri negative din unitățile economice.

Totodată, se impune o mai mare implicare în cunoașterea problemelor ce apar în realizarea planurilor de producție, cu prioritate a celor referitoare la conlucrarea între unitățile industriei orizontale. Așa după cum se știe, mărfurile industriale complexe sînt produse ale cooperării mai multor unități din diferite județe.

Dacă aceste unități nu furnizează la timp și la parametri corespunzători de calitate componentele, nu se poate realiza produsul finit. Avem datoria să sesizăm la timp tendințele din unele unități economice de a se îndeplini planul valoric, dar de a neglija realizarea producției fizice planificate. Multe securități județene, în loc să facă un schimb sistematic de informații pe această linie și să realizeze intervenții preventive oportune, se rezumă la alertarea unității centrale de profil, așteptînd clarificarea problemelor de sus în jos.

Trebuie, de asemenea, sporită exigența în stabilirea pe baze informativ-operative a naturii exacte a cauzelor și răspunderilor în legătură cu situațiile negative și prejudiciile ce se produc și să nu se admită tot felul de justificări, intrucît deseori s-a constatat că tocmai cei care încercau să prezinte ca fiind obiective stările create erau răspunzători de producerea acestora, deoarece nu luaseră măsurile necesare pentru organizarea corespunzătoare a producției.

O altă problemă legată direct de realizarea sarcinilor de plan care trebuie să stea în atenția aparatului este asigurarea contrainformativă a programelor de modernizare a tehnologiilor, domeniu unde activitatea de securitate nu se înscrie cu contribuțiile preventive corespunzătoare, pentru că nu sînt bine cunoscute cauzele unor stări de lucruri negative. De

asemenea, munca de securitate în unitățile de cercetare științifică, proiectare și inginerie tehnologică continuă să fie deficitară, scăpându-se din vedere că între 50 și 70% din cauzele defecțiunilor de fabricație a produselor se datoresc greșelilor de concepție și proiectare și numai 5—10% greșelilor de execuție; de aceea, atunci când ne referim la probleme de calitate, ne limităm exclusiv la modul în care a fost executat un produs sau altul și nu la problemele menționate. Iată de ce este obligatoriu să se facă o cotitură hotărâtă în orientarea căutării informațiilor din cercetare-proiectare spre cunoașterea situațiilor când produsele sînt greșit concepute încă de pe planșetă. Aceasta va apropia munca preventivă de securitate de cauzele calității scăzute a unor mărfuri și-i va spori aportul la creșterea eficienței producției.

Cu cîteva luni în urmă a fost analizat cadru cu cadru din cercetare și s-a constatat că în aceste unități sînt zeci și sute de persoane cunoscute cu tot felul de probleme, cu rude în exterior, intenții de a pleca definitiv din țară, cu atitudini și comportări necorespunzătoare. O astfel de situație impune ca serviciul de profil din unitatea centrală și securitățile județene să se implice urgent și pe fond, cu mijloace specifice, pentru a realiza intervențiile necesare acolo unde se impun.

În al doilea rînd, trebuie să acționeze pentru creșterea contribuției muncii specifice la întărirea ordinii și disciplinei, a stării de legalitate în economie.

Controlul în care am fost angrenați, împreună cu miliția, de Secția pentru problemele militare și justiție a C.C. al P.C.R. a constatat că în multe unități economice se comit încă încălcări ale legii prin care se aduc daune economiei naționale. Desigur, răspunderi directe pentru acele fapte revin persoanelor în cauză și factorilor de conducere din unitățile socialiste, care nu au luat măsurile de prevenire necesare. Dar, în același timp, sînt evidente și unele neajunsuri ale organelor de securitate care nu au reușit ca, prin mijloace și metode specifice, să cunoască din vreme anumite stări negative. Avem încă limite în cunoașterea pe fond a faptelor de natură să pună în pericol securitatea în industria chimică, metalurgică, sectorul naval, precum și în alte ramuri. Continuă să se sustragă carburanți din instalații petrochimice și încă nu s-a înțeles cît de grav este pericolul creat de infractorii care sparg conducte sau rezervoare sub presiune, lasă lichidele inflamabile să se scurgă între instalații și că aceste situații pot degenera în catastrofe.

Pentru a asigura deplină eficiență intervențiilor preventive, lucrătorii de contrainformații în sectoarele economice trebuie să fie, în continuare, deosebit de insistenți, pînă la cele mai înalte niveluri. Să vină de fiecare dată cu noi informații și să considere că și-au făcut datoria numai atunci când ceea ce este necorespunzător a fost efectiv înlăturat.

Din acest punct de vedere, multe securități județene sînt datoare să-și sporească aportul pe plan local și să ceară luarea tuturor măsurilor pentru asigurarea legalității și înlăturarea oricăror stări de pericol.

În al treilea rînd, se impune creșterea fermității și a profesionalismului în lucrarea prin mijloace specifice a persoanelor din domeniile date în competență, cunoscute cu probleme operative de securitate ori care sînt vulnerabile la influențe provocatoare din exterior sau chiar îndeamnă la acte de dezordine.

Avînd în vedere elementele noi ale situației operative și problematica pe care aparatul de contrainformații economice a soluționat-o în 1988, trebuie să se acorde o atenție deosebită acestei sarcini, pentru a nu se produce nici un eveniment care să afecteze securitatea statului. Nivelul de implicare a aparatului de contrainformații în sectoarele economice în această problemă nu este pe deplin mulțumitor. Se manifestă o nejustificată rețineră în abordarea și mai ales finalizarea unor astfel de cazuri. De aceea, se impune ca toată problematica de securitate și pe acest profil de muncă să fie rezolvată cu exigență și profesionalismul necesar, cu maximă fermitate și operativitate, pentru a nu permite ca intențiile ostile ale unor astfel de elemente să degenereze în acte grave și, prin aceasta, să se lovească în capacitatea economică a statului nostru.

Creșterea capacității de cunoaștere, prevenire și contracarare — la nivelul virulenței și diversității acțiunilor ostile ale spionajului străin

-g-ral. mr. MORTOIU AURELIAN-

Mutațiile și evenimentele ce au avut loc pe plan internațional în anul care a trecut au făcut ca situația operativă pe linie de contraspionaj să fie caracterizată de accentuarea virulenței, a caracterului brutal și provocator al acțiunilor serviciilor de informații străine, care, în susținerea liniilor politice ale guvernelor lor, au intensificat activitatea de culegere de informații, actele de imixtiune fățișe, urmărind tot mai intens realizarea de activități ostile de natură a leza demnitatea poporului român, independența și suveranitatea națională.

În acest context, eforturile aparatului de contraspionaj au fost direcționate spre dezvoltarea capacității de intervenție preventivă, sporirea eficienței controlului specific pe probleme și cazuri concrete, cuprinderea cît mai deplină și stăpînirea problematicii date în răspundere. Acestea au fost concentrate îndeosebi pe depistarea și neutralizarea cadrelor și agenților de spionaj aflați în țară sub diverse acoperiri și a legăturilor lor în rîndul autohtonilor.

În cazurile prioritare, sub directa coordonare a conducerii Departamentului Securității Statului, s-au continuat ori au fost inițiate noi jocuri operative și combinații informative. Pentru limitarea și anihila-

rea posibilităților de acțiune ale spionajului străin, s-a acționat cu prioritate în vederea închiderii canalelor de scurgere a informațiilor și întărirea protecției contrainformative a deținătorilor de secrete ori a elementelor vizate și vulnerabile la racolare. Ca urmare, au fost documentate și contracarate acțiunile ostile ale mai multor cadre aparținând serviciilor de spionaj american, englez, vest-german, francez, grec, turc, precum și ale unor state arabe și latino-americane. De asemenea, a fost curmată activitatea unor elemente autohtone implicate în acte de trădare.

Cazurile soluționate, cele aflate în lucru și alte date obținute în procesul muncii atestă că serviciile străine, fără nici o excepție, subordonându-se concepției spionajului total, acționează foarte intens pentru culegerea de informații din toate domeniile, sens în care urmăresc să-și lărgescă aria și profunzimea penetrării pentru a obține informații de valoare din domeniile politic, economic, militar, tehnico-științific, social ș.a.

În anul 1988 s-a constatat o intensificare a acțiunilor informative și de instigare ale cadrelor de spionaj cu acoperire diplomatică în județele din Transilvania, concomitent cu cele desfășurate în exterior, ceea ce a pus în evidență, o dată în plus, caracterul coordonat al activităților dușmănoase întreprinse împotriva țării noastre.

Subliniind mutațiile survenite în direcțiile și prioritățile de acțiune ale serviciilor de spionaj străine, trebuie amintită și escaladarea deosebită, cu agresivitate și impertinență fără precedent, a acțiunilor propagandistice și de diversiune ideologică vizând subminarea intereselor naționale și dezinformarea opiniei publice internaționale în legătură cu unele măsuri întreprinse de statul român pe planul politicii sale interne și externe.

Astfel, ignorând acoperirile sub care se află în țară, cadre și agenți ai serviciilor de spionaj american, englez, francez, vest-german, belgian și olandez au trecut la cultivarea unor elemente aventuriste, nemulțumite, cu manifestări anarhice, pe care le instigă la acțiuni ostile, protestatare și disidente, facilitându-le legături clandestine cu exteriorul, inclusiv prin intermediul valizei diplomatice.

Raportarea rezultatelor obținute la complexitatea situației operative prezentată succint evidențiază necesitatea ridicării permanente a capacității de ripostă a aparatului de contraspionaj. Cu atât mai mult, cu cât în organizarea și desfășurarea activității informativ-operative, atât în unitatea centrală, dar mai ales la nivelul aparatului teritorial, nu s-a pornit întotdeauna de la cunoașterea și previzionarea cât mai exacte a obiectivelor vizate în mod prioritar de serviciile de spionaj străine, în funcție de care să fie stabilite cele mai adecvate modalități de prevenire, documentare și anihilare. La multe securități județene se acționează încă greoi, cu insuficientă deschidere pe profil.

Datorită lipsei de profunzime a măsurilor întreprinse, nu s-a exercitat întotdeauna un control informativ sistematic și eficient asupra activității unor cadre și agenți de spionaj identificați că acționează în țara noastră sub diverse acoperiri, precum și a legăturilor lor suspecte din rîndul cetățenilor români. De asemenea, au continuat să se înregistreze deficiențe în urmărirea cadrelor și agenților de spionaj depistați cu preocupări de a culege date și informații tendențioase pe care să le exploateze în exterior în acțiuni propagandistice antiromânești. Drept rezultat, în unele situații nu s-a putut preveni contactarea de către diplomați spioni și ziariști intrați în țară sub diferite acoperiri a unor elemente dușmănoase din București și din alte localități.

Cauzele neajunsurilor în munca de contraspionaj rezidă, în principal, în calitatea deficitară a actului de conducere exercitat de cadrele cu funcții de comandă din aparatul central și din teritoriu, la care se manifestă carențe în organizarea, controlul și îndrumarea activității. Totodată nu au fost găsite întotdeauna soluțiile operative cele mai adecvate pentru realizarea la nivelul cerințelor a tuturor misiunilor încredințate.

În vederea remedierii neîntârziată a lipsurilor existente și a executării la un nivel calitativ superior a sarcinilor ce ne revin, se impune luarea unor măsuri ferme pentru îmbunătățirea în conținut a controlului informativ asupra cadrelor și agenților de spionaj și a legăturilor lor din rîndul cetățenilor români. În acest scop, trebuie să se militeze pentru creșterea capacității de penetrare a dispozitivelor specifice dispuse în ambasade și pe lângă suspectii de spionaj-trădare.

În același timp, este necesar să se acorde o atenție deosebită perfecționării procesului de selecție a cazurilor ce trebuie să se afle în preocupările contraspionajului, îndeosebi la securitățile județene, și de luare în lucru prioritar a elementelor din rîndul autohtonilor care pe timpul cât s-au aflat în exterior au fost semnalate cu probleme contrainformative ori, după revenirea în țară, au preocupări ce le fac suspecte pe profil.

Întrucît la nivelul aparatului teritorial se află în lucru cazuri ce prezintă suspiciuni, dar a căror clarificare trenează, concomitent cu intensificarea activităților de îndrumare, trebuie sporită exigența controlului, pentru a determina implicarea factorilor responsabili în întreprinderea de măsuri calificate de natură să conducă la soluționarea lor operativă.

În conformitate cu ordinele și indicațiile primite și în concordanță cu spiritul militant în care Raportul de bilanț și Programul de măsuri asigură orientarea activității de securitate în perioada următoare, aparatul de contraspionaj va acționa cu abnegație și spirit revoluționar în vederea executării exemplare a sarcinilor și misiunilor ce îi revin, fiind gata să dea riposta cuvenită oricăror încercări ale serviciilor de spionaj străine de a lovi în interesele naționale și internaționale ale statului nostru.

RECRUDESCENȚA ACTIVITĂȚILOR NAȚIONALIST-IREUDENTISTE ÎNDREPTATE ÎMPOTRIVA R. S. ROMÂNIA. NECESITATEA CUNOAȘTERII ȘI STĂPÎNIRII FENOMENULUI NAȚIONALIST-IREUDENTIST MAGHIAR

Analiza situației operative în problemă atestă cu claritate că, pe fondul derulării actelor dușmănoase, antiromânești, naționalist-iredentiste, diversificate — ca arie și conținut — încă de la sfârșitul anului 1987, în prezent se inițiază și desfășoară noi acțiuni, de o gravitate și virulență fără precedent. Toate acestea evidențiază intensitatea cu care serviciile de spionaj, organizațiile reacționare din Occident și Ungaria, cele care reprezintă bisericile reformată și romano-catolică din străinătate, inclusiv cercurile guvernamentale și organele de informații din țara vecină, se preocupă de activități ostile concertate împotriva Republicii Socialiste România.

Urmărind cu o deosebită perseverență scopuri de natură să atențeze direct la independența, suveranitatea și integritatea patriei noastre, acestea sînt orientate pentru :

▲ Destabilizarea situației politice interne, prin instigare — din străinătate și mai cu seamă din Ungaria — tot mai direct și fățiș a autohtonilor etnici maghiari la manifestări de masă ori de stradă, atît în Transilvania, dar și în alte zone ale țării, și încercarea de a atrage la acte antistatale elemente dușmănoase de origine română, așa-zisi opozanți ai regimului sau nemulțumiți, cu accent pe coruperea unor intelectuali, tineri etc.

În anul 1988 s-a conturat, fără dubiu, că locul de inițiere a celor mai multe acțiuni de acest fel este Ungaria, teritoriu unde au găsit condiții „fertile“ de exprimare organizații, grupări ori reprezentanți ai emigrației reacționare maghiare și, într-o anumită măsură, românești, sprijinite — deschis ori acoperit — de autoritățile de stat și mai ales de cele 13 organizații politice de opoziție, așa-zis alternative, toate cu platforme de inspirație burghezo-democrată, antisocialistă și antiromânească, respectiv „Partidul social-democrat“, „Partidul poporului ungar“, „Forumul democratic ungar“, „Uniunea Tinerilor democrați“ și altele.

Pentru atingerea scopurilor urmărite, au venit în țara noastră, sub cele mai diverse acoperiri, un număr mare de emisari atît din Ungaria, cît și din S.U.A., Canada, Austria, R.F. Germania, Olanda și Finlanda,

care au încercat sau realizat activități dușmănoase, la care s-au alăturat inclusiv unii diplomați acreditați în România, precum și intelectuali autohtoni, naționaliști-iredentisti înrăiți din rîndul etnicilor maghiari.

Gravitatea evoluției situației operative în problemă este evidențiată atît de demonstrația organizată la 27 iunie 1988 în fața Ambasadei române de la Budapesta, cît și de actul comis, la 14 noiembrie același an, de consilierul economic al Ambasadei ungare la București, respectiv răspîndirea pe străzile Capitalei a unor manifeste dușmănoase.

Date confirmate atestă, de asemenea, preocuparea unor organizații din emigrația reacționară maghiară (ca, de exemplu, „Uniunea Mondială Ardeleană“, reprezentantă a bisericii romano-catolice din S.U.A.), a unor organizații naționalist-iredentiste — multe recent înființate în țara vecină („Erdely Club“, „Bajcsy Zsilinsky“ etc.) — de a culege direct date ce pot fi interpretate denigrator și calomniator privind situația maghiarilor din Republica Socialistă România, atît prin trimiterea reprezentanților lor în țara noastră, cît și prin investigarea amplă și manevrarea cetățenilor români aflați legal sau ilegal în Ungaria.

Sînt edificatoare de altfel scopurile unora din organizațiile amintite care pretind că „luptă pentru o Transilvanie liberă“ sau urmăresc „să creeze în acest teritoriu un front comun de luptă“, precum și preocuparea lor de a culege informații despre intențiile așa-ziselor „organizații și grupări românești de opoziție“, despre „starea de spirit a românilor“, pentru a trage concluzii în ce măsură aceștia „sînt dispuși să se alăture acțiunilor lor ostile“.

Cercurile reacționare din Ungaria au febrile preocupări pentru crearea „de probleme deosebite“ în rîndul cetățenilor români, spre a găsi căi sigure de introducere în țară a unor lucrări de propagandă naționalist-iredentistă, înscrisuri cu astfel de conținut ori materiale necesare confecționării și difuzării lor.

Gravitatea actelor antiromânești ce le preconizează cercurile și organizațiile amintite este reliefată și de ceea ce declara recent la Budapesta un reprezentant al „Uniunii Mondiale Ardelene“, respectiv : „în Transilvania trebuie sistematic creată o opinie antistatală. Aici trebuie să realizăm o mișcare a maghiarilor și pentru aceasta vom da tot sprijinul, iar la nevoie și arme“.

La nivelul unor personalități politice din conducerea P.M.S.U. se fac dese și repetate declarații antiromânești, cu profund caracter naționalist-iredentist și șovin, reluate sistematic de mass-media din această țară. Autoritățile din Ungaria organizează pentru cei ce se reîntorc în Transilvania cursuri scurte de inițiere pe linia desfășurării unor acțiuni clandestine și subversive, date certe rezultînd în acest sens din cercetările întreprinse în rîndul așa-zisilor repatriați.

Urmărind instigarea cetățenilor români la acte antistatale, reprezentanții „Forumului Democratic Ungar“, în conlucrare cu elemente ostile de origine română aflate în țara vecină în poziție de „refugiați“, intenționează crearea de filiale clandestine și în țara noastră (în județele Cluj, Timiș și Bihor).

În același scop, este manevrată abil și diversionist de organele de informații din Ungaria — cu implicarea și susținerea morală și materială a „Uniunii Mondiale a Românilor Liberi“, condusă de Ion Rațiu — și gruparea autointitulată „România Liberă“, constituită la Budapesta, încă din noiembrie 1987, din rîndul fugarilor de origine română.

▲ *Menținerea la un înalt grad de virulență în Occident și Ungaria a propagandei denigratoare și calomniatoare la adresa politicii generale a partidului și statului nostru, cu sublinieri speculative și diversioniste referitoare la așa-zisa situație de nesuportat a etnicilor maghiari din R.S.R.*

În acest context, au sporit în mod deosebit amploarea și gravitatea acțiunilor puse la cale în 1988 din R.F.G., Austria, Franța, S.U.A. și Ungaria pentru marcarea împlinirii unui an de la „revolta de la Brașov“, iar mai recent pentru aniversarea zilei de 15 martie ca „Zi a renașterii maghiare“, organizîndu-se la Budapesta și în diverse capitale occidentale demonstrații antiromânești, prilejuri cu care au fost adoptate măsuri de protest la diferite organisme internaționale, inclusiv la O.N.U., pentru a solicita „intervenția“ în favoarea „opririi genocidului maghiar în Ardeal“, ori pentru impunerea autonomiei acestui teritoriu, ca „soluție“ a rezolvării problemelor cu care, chipurile, s-ar confrunta maghiarii din țara noastră.

Zilnic, sub pretextul „informării reale asupra situației din România“, mijloacele oficiale de informare în masă (radioul, presa și televiziunea) prin articole și emisiuni, mențin la o cotă ridicată acțiunile denigratoare, antiromânești, naționaliste și iredentiste. Aproape fără excepție, la toate întîlnirile internaționale, reprezentanții Ungariei insistă să deturneze tematica acestora spre dezbateră ori adoptarea de documente care să vizeze „etnocidul maghiarilor“ din țara noastră.

▲ *Concertarea acțiunilor pentru a oferi opiniei publice noi dimensiuni internaționalizării așa-ziselor probleme grave ale naționalității maghiare din România.*

Astfel, s-a continuat cu intensitate sporită punerea în atenția opiniei publice internaționale ca avînd statut de „refugiați politici“ a cetățenilor români aflați ilegal în Ungaria. Pe seama numărului și „motivelor“ plecării acestora s-au făcut și se fac numeroase speculații denigratoare, inclusiv de către înalte oficialități din țara vecină, culminînd, nu demult, cu demersurile de a se crea, cu sprijinul înaltului comisariat al O.N.U. pentru refugiați, „lagăre de triere“ în apropierea graniței cu România.

Integrate organic unor asemenea acțiuni se află și bisericile, mai ales cele reformată și romano-catolică; acestea, în scopul instigării clericilor și credincioșilor maghiari din România la acte ostile, fac repetate apeluri și presiuni în sensul menționat.

Așa, de exemplu, cotidianul „Magyar Nemzet“ a reprodus o convorbire cu preotul reformat Nemeth Geza, unul din promotorii „cauzei refugiaților“, care, printre altele, susține că „ar fi greșit ca în propaganda împotriva României să se vorbească doar despre distrugerea satelor și reunificarea unor familii, întrucît nu s-ar rezolva pentru noi problema Transilvaniei“.

Rezultat al intensei propagande din Ungaria și al multiplelor incitări de a veni spre „patria mamă“, pe fondul spiritului de aventură și al unor profunde sentimente antiromânești și naționaliste, în anul 1988 a sporit numărul cetățenilor români, cei mai mulți de naționalitate maghiară (95%), care au rămas ilegal în Ungaria.

Strîns legat de situația așa-zisilor „refugiați politici“, sînt popularizate sistematic actele dușmănoase, antiromânești, la care se dedau membrii comitetului grupării autointitulate „România Liberă“, cu sediul la Budapesta.

În scopul dezinformării opiniei publice internaționale, tot mai des se vorbește despre situația „dezastruoasă a etnicilor maghiari“, se inițiază o diversitate de acțiuni, unele deosebite prin consecințele lor incitatoare. Edificatoare este, în acest sens, acțiunea dirijată de către organele de informații ungare din septembrie 1988, cînd, dintr-un grup de mai multe persoane sosite în vizită la Sofia, 12 s-au refugiat la ambasada maghiară din capitala Bulgariei cu scopul de a folosi autoritatea acesteia în vederea plecării lor ilegale în Ungaria. Acțiunea a generat discuții nefavorabile pe plan diplomatic, aspect reluat periodic de oficinile de propagandă ostilă din străinătate, cu atît mai mult, cu cît situației celor în cauză nu i s-a dat o soluție conformă cu înțelegerile bilaterale existente între România și Bulgaria, întrucît, chipurile, „ar fi apărut implicarea unui al treilea stat, Ungaria“.

Propaganda anticomunistă și antiromânească desfășurată prin intermediul posturilor de radio „Europa liberă“ (secțiile română și maghiară), „B.B.C.“, „Vocea Americii“ și „Deutsche Welle“ este reluată sistematic de radioul și televiziunea maghiare, care prin emisiunile lor întretin un adevărat război psihologic împotriva țării noastre.

Deosebit de periculoase se mențin acțiunile cu ecou internațional în care sînt implicate organizațiile guvernamentale ungare, care, prin tot ceea ce fac, acreditează constant idei iredentiste. Relevantă este poziția reprezentantului ungar la Conferința pentru cooperare și pace, organizată între 11—13 noiembrie 1988 la Budapesta unde, în loc de discuții

privind „spiritul Helsinki“, s-a pus în dezbaterea celor 30 de reprezentanți oficiali ai majorității țărilor europene „situația Transilvaniei“, insistându-se pentru adoptarea unei moțiuni prin care să se ceară O.N.U. autonomia acestui străvechi teritoriu românesc (!).

Acțiuni concertate se desfășoară de către organizațiile mondiale ale bisericii reformate ori ale cercurilor și organizațiilor naționalist-iredentiste ce reunesc maghiari de confesiune romano-catolică. Semnificative sînt, astfel, actele de șantaj și diversiune ale „Alianței Mondiale Reformate“ care, în 1988, a instigat, în mai multe rînduri, organizații cultice internaționale la adoptarea unor proteste ori altor documente de condamnare a politicii naționale a statului nostru, un rol deosebit avîndu-l Toth Karoly, episcop reformat din Ungaria.

Activitățile multiple, deosebit de periculoase au influențat decisiv preocupările dușmănoase, naționalist-iredentiste ale elementelor ostile din rîndul etnicilor maghiari autohtoni care, receptînd sensul acțiunilor ce le-au fost adresate, au imprimat o notă sporită de gravitate și amploare faptelor lor antiromânești.

Astfel, unele elemente naționalist-iredentiste din rîndul scriitorilor și unor cadre didactice universitare adoptă tot mai mult ca forme de acțiune „protestul“ scris, în care, cu insolență, adresîndu-se unor organe centrale de partid, evocă așa-zisa românizare forțată a etnicilor maghiari. Unele memorii ori „scrisori deschise“ cu același conținut au fost scoase — prin intermediul unor diplomați — în străinătate și folosite în propaganda antiromânească.

Răspunzînd incitărilor cercurilor cultice reacționare din Ungaria și Occident, 20 de deservenți romano-catolici, aflați în subordinea Episcopiei de Alba Iulia, au elaborat în august 1988 un „memoriu“ către episcop, în care, de pe poziții antiromânești, cereau intervenția conducerii cultului la organele de stat pentru „încetarea persecuțiilor etnicilor maghiari“. Scos pe căi ilegale în străinătate, documentul a fost folosit ulterior în propaganda denigratoare ce se desfășoară împotriva țării noastre.

În context sînt semnificative și acțiunile recente, de „protest“, pe același fond naționalist întreprinse de unele elemente dușmănoase din rîndul clerului reformat din Cluj-Napoca, Timișoara și Arad.

Se menține, de asemenea, ridicat numărul cetățenilor români, mai ales de naționalitate maghiară, care acționează la frontiera cu Ungaria individual și, nu de puține ori, în grup, situații înregistrate mai ales în județele Satu Mare, Cluj, Harghita, Bihor și Arad.

Tot mai mulți emisari străini din Occident și mai cu seamă din Ungaria, sub acoperirea de turiști sau vizitatori la rude, caută contacte în rîndul unor persoane din baza de lucru, urmărind instigarea lor la comiterea unor grave acte dușmănoase, naționalist-șovine.

Izolată s-au înregistrat din partea unor naționaliști fanatici intenții de atentat, iar treptat au sporit în gravitate actele ostile, anarhice ale unor tineri intelectuali. Aceștia, cu tot mai mult „interes“ urmăresc situația din Ungaria, stabilesc legături și încearcă constituirea unor antraje „închise“ de etnici maghiari, în special între medici, profesori și ingineri, situații înregistrate tot mai mult în ultimul timp și pe raza altor județe decît cele din Transilvania, unii dedîndu-se la manifestări naționaliste, iredentiste și șovine.

★

Ținînd seama de recrudescența fenomenului naționalist-iredentist, aparatul de securitate trebuie să-și adapteze permanent mijloacele și metodele de acțiune în raport cu mutațiile survenite în situația operativă, tot mai complexă în ultimul timp. De aceea, se impune ca activitatea informativă de cunoaștere a cauzelor generatoare și a tendințelor fenomenului în sine, munca de prevenire și contracarare să fie organizate într-un spirit de înaltă răspundere, în conformitate cu exigențele documentelor de partid, orientările și indicațiile comandantului suprem și în deplină concordanță cu ordinele conducerii Departamentului Securității Statului.

O primă condiție absolut necesară pentru realizarea acestui deziderat o constituie preocuparea comandanților și a organizațiilor de partid pentru perfecționarea continuă a pregătirii politice și profesionale a cadrelor care lucrează în problema „naționaliști-iredentiști“. Fără excepție, fiecare ofițer care își desfășoară activitatea pe acest profil trebuie să dovedească puternice sentimente patriotice, să înțeleagă și să aprofundeze temeinic politica națională promovată de partidul și statul nostru și să aibă solide cunoștințe adiacente specificului problemei respective (limba, date despre istoria și cultura maghiară, teoriile iredentiste, date despre unele personalități ale vieții politice și literar-artistice ș.a.).

Pornind de la caracterul preponderent preventiv al muncii noastre, se impune crearea unui dispozitiv complex de cunoaștere a obiectivelor, locurilor, mediilor și persoanelor date în sfera de responsabilitate, potrivit competențelor pe care le are fiecare unitate și subunitate, printr-o mai mare angajare a tuturor mijloacelor și metodelor muncii de securitate.

— În ansamblul acestora, un rol esențial îl are rețeaua informativă care trebuie să corespundă din punct de vedere numeric, dar mai ales calitativ, necesităților de ordin practic ale activității pe profil. Potențialul informativ trebuie orientat cu precădere în direcția penetrării clandestinității activităților naționalist-iredentiste puse la cale fie de cercuri ori organizații reacționare din străinătate, fie de intelectuali proeminenți din domeniul presei, literaturii, artei și culturii, învățămîntului, din rîndul clerului și intelectualității tehnice, pentru identificarea unor diplomați,

ziariști ori emisari veniți cu sarcini în țara noastră, vizându-se totodată previzionarea tendințelor fenomenului naționalist-iredentist în ansamblul său.

În context, menționăm necesitatea recrutării de studenți, inclusiv teologi, din centrele universitare, care să asigure o acoperire în perspectivă a unor zone teritoriale largi, contribuindu-se astfel la stăpînirea de fond a problemei.

— Concomitent cu crearea și folosirea rețelei informative, se impune o exploatare rațională și mult mai eficientă a celorlalte mijloace și metode ale muncii de securitate, pentru cuprinderea integrală în sfera de cunoaștere a persoanelor, obiectivelor, locurilor și mediilor din zona de responsabilitate.

— În funcție de mutațiile survenite cu rapiditate în situația operativă și de virulența tot mai acută a unor acțiuni naționalist-iredentiste, se impune a fi întreprinse măsuri ferme și eficiente de prevenire, contracarare și neutralizare a acestora, urmărindu-se constant creșterea gradului lor de eficiență.

— Este necesar să fie implicate în mai mare măsură organismele democrației muncitorești-revoluționare și alți factori educaționali în activitatea de combatere a fenomenului naționalist-iredentist, evitându-se intervenția deschisă a organelor de securitate, pentru a nu se crea false cazuri în problemă.

— Avîndu-se în vedere că activitatea de cunoaștere, prevenire și contracarare a fenomenului naționalist-iredentist este o sarcină a întregului aparat de securitate, se impune sporirea contribuției specifice a tuturor liniilor de muncă în acest domeniu, precum și o cooperare permanentă între unitățile centrale și cele teritoriale, pentru concentrarea eforturilor și conjugarea măsurilor întreprinse.

— Paralel cu activitățile specifice de securitate, trebuie identificate și folosite toate celelalte modalități prin care se pot realiza prevenirea și combaterea fenomenului naționalist, cum ar fi: utilizarea mass-mediei și popularizarea unor acte normative ori materiale propagandistice; antrenarea factorilor educaționali în finalizarea unor cazuri ș.a.

— Atît în sfera actului de comandă, cît și a celei de execuție se cere o creștere a responsabilității și operativității în cuprinderea și rezolvarea problemelor prioritare impuse de nevoile practice, spirit revoluționar de angajare, fermitate și combativitate, precum și un stil de muncă dinamic în toate acțiunile întreprinse, pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea riguroasă a oricărui act de natură a atenta, în orice mod, la suveranitatea, independența și integritatea patriei noastre.

Lt. colonel Crăciun Mihai
Colonel Oprea Florian

Lupta de rezistență în cadrul războiului de apărare a patriei. Particularități ale participării unităților centrale și teritoriale de securitate la organizarea și ducerea luptei de rezistență pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic

1. Conceptul de luptă de rezistență și însemnătatea sa în cadrul războiului de apărare dus de către întregul popor

Pe baza unei analize profunde a situației politico-militare, a evoluției raportului de forțe pe plan mondial, a factorilor care determină capacitatea de apărare a țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al P.C.R., președintele R. S. România, comandantul suprem al Forțelor Armate, a elaborat în mod științific doctrina militară a României socialiste, fundamentată pe concepția apărării patriei de către întregul popor.

Evocînd rădăcinile istorice, țelurile și idealurile nobile ale națiunii române, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, menționa: „De la formarea de către Burebista, în secolul I î.e.n., a statului dac centralizat, de la epoca înfloritoarei societăți dacice a lui Decebal, și apoi de-a lungul a două milenii de existență, pînă în ziua de azi, poporul nostru a trebuit să ducă lupte grele pentru a-și constitui și apăra ființa proprie, entitatea națională.*

Doctrina militară a României socialiste a preluat, valorificat și ridicat pe o treaptă nouă, superioară, tradițiile luptei de rezistență ca formă a războiului întregului popor.

Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a statuat, pentru prima dată în legislația țării noastre, această modalitate de luptă împotriva unui eventual agresor, rezistența, ca expresie a hotărîrii poporului nostru de a-și apăra ființa și libertatea națională, de a continua lupta chiar dacă agresorul ar obține unele succese temporare.

Potrivit concepției partidului și statului nostru, lupta de rezistență reprezintă totalitatea acțiunilor desfășurate de populație și de formațiunile de rezistență din teritoriul vremelnic ocupat împotriva forțelor străine și a administrației instaurată sau pe cale de a fi instaurată de invadator și se realizează printr-o multitudine de forme și mijloace de acțiune.

Ca fenomen propriu și specific războiului popular, lupta de rezistență se distinge prin două trăsături esențiale. În primul rînd, ea consti-

* NICOLAE CEAUȘESCU, *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 13, Editura politică, București, 1977, pag. 34.

tuie un procedeu strategic al războiului întregului popor, prin care națiunea ridicată la arme se confruntă cu forțele agresoare pătrunse pe teritoriul național, le lovește continuu, măcinându-le permanent capacitatea militară și morală, contribuind astfel la înfrângerea lor.

În al doilea rând, aceasta are un conținut profund patriotic și exprimă contradicția antagonistă și ireconciliabilă dintre națiunea care se apără și forțele inamice agresoare. De aici izvorăște caracterul extrem de înverșunat, dîrz și consecvent al luptei de rezistență, care începe cu declanșarea acțiunilor agresive, se desfășoară fără răgaz pe toată durata ostilităților și se încheie o dată cu eliberarea întregului teritoriu național.

Succesul acțiunilor de luptă ale formațiunilor de rezistență depinde și de respectarea și aplicarea cu ingeniozitate a unor principii, precum: conducerea de către Partidul Comunist Român a luptei de rezistență; adeziunea maselor populare; organizarea teritorială în raport cu desfășurarea luptei de rezistență; voluntariatul; conspirativitatea; oportunitatea; continuitatea; mobilitatea acțiunilor și surprinderea.

2. Formele și scopurile luptei de rezistență

Manifestîndu-se sub forma unei crîncene împotriviri față de inamic, populația din teritoriul vremelnic ocupat va acționa în toate domeniile, pe întreaga arie cotropită de agresor, prin forme, mijloace și procedee specifice.

Privită ca fenomen social-politic și militar, exprimînd în esență o stare generalizată de ostilitate și împotrivire a populației, pe multiple planuri, față de agresor, rezistența cuprinde două mari categorii de acțiuni: nearmate și armate (respectiv nemilitare și militare).

Rezistența nearmată se poate manifesta prin diferite forme și procedee, cum ar fi: nesupunerea la lucru în mod individual sau colectiv; refuzul de a executa diferite corvezi impuse de autoritățile de ocupație; sustragerea de la rechiziții; răspîndirea de zvonuri în rîndul trupelor de ocupație și al organelor de administrație instituite de invadator; protestul individual sau colectiv; demonstrații de masă, acțiuni de sabotaj și distrugerii în industrie, transporturi și telecomunicații; refuzul de a caza trupele inamicului; distrugerea sau orientarea greșită a indicatoarelor de pe căile de comunicații; demascarea publică a elementelor trădătoare și a colaboraționiștilor; combaterea activă a propagandei inamicului; refuzul de a ocupa funcții de conducere în organele administrației și a servi ca traducători; ascunderea de arme; sprijinirea formațiunilor de rezistență și a militarilor proprii rămași în spatele dispozitivului operativ al inamicului etc.

Prin toate aceste acte ostile, mișcarea de rezistență menține trează conștiința națională a poporului, stimulează sentimentele patriotice ale maselor, hotărîrea lor de a lupta pentru redobîndirea integrității teritoriale a țării și subminează moralul trupelor și organelor de ocupație ale inamicului.

Experiența istorică demonstrează că rezistența nearmată, activitățile cu caracter politic și ideologic, ostilitatea generală împotriva agresorului pe cît de indispensabile, pe atît sînt de insuficiente. Dacă o parte, mai mică sau mai mare, din teritoriu a căzut sub ocupația străină, restabilirea integrității lui impune cu necesitate o rezistență armată.

Rezistența armată reprezintă modalitatea de bază a mișcării de rezistență, asigură îndeplinirea scopurilor stabilite de forul politic conducător, Partidul Comunist Român, aduce contribuția decisivă la descărajarea agresorului, constituind forma principală de manifestare a neacceptării ocupației străine.

În esență, scopurile luptei de rezistență armată constau în următoarele: să creeze trupelor agresorului o stare permanentă de nesiguranță, de teamă, prin loviturile date neîncetat, pentru a-l obliga să angajeze forțe numeroase pentru paza și apărarea apropiată a obiectivelor și elementelor sale de dispozitiv; să provoace pierderi inamicului în personal, armament, muniții, tehnică militară și alte materiale, care să-i afecteze capacitatea de luptă; să schimbe treptat raportul de forțe, contribuind astfel la crearea condițiilor favorabile trecerii trupelor proprii la ofensivă pentru eliberarea teritoriului vremelnic ocupat, să împiedice scoaterea din țara noastră a unor bunuri materiale și valori culturale, precum și deportarea (strămutarea) populației sau colonizarea teritoriului pe care inamicul l-a ocupat cu forța.

Dintre misiunile ce revin formațiunilor de rezistență pot fi luate prioritar în considerare:

- procurarea și transmiterea de informații referitoare la dispunerea, valoarea și acțiunile inamicului;
- nimicirea coloanelor inamicului și eșaloanelor lui de transport pe șosele, căi ferate, precum și a navelor fluviale;
- blocarea unor căi de comunicații, în scopul împiedicării manevrei de forțe și mijloace și a transporturilor de aprovizionare și evacuare;
- scoaterea din funcțiune sau nimicirea în mod temporar sau definitiv a unor obiective importante inamice, cum sînt: instalațiile de lansare a rachetelor, a celor de pe aerodromuri și portuare, parcurile de mașini și tancuri, avioanele bazate la sol, navele aflate în rada porturilor, punctele de comandă, centrele de transmisiuni și radiotehnice, depozitele de armament și muniții, materialele explozive, carburanți-lubrifianți, materialele chimice, alimentele, echipamentul etc;

— sprijinirea acțiunilor aviației și trupelor aeropurtate proprii, grupurilor de cercetare în adâncime și forțelor care ies din încercuire sau acționează din zone libere ;

— interzicerea afluirii rezervelor inamicului și a retragerii forțelor aflate în contact cu trupele proprii ;

— neutralizarea forțelor poliției militare, formațiunilor antigherilă și organelor de administrație instituite de ocupant, precum și a colaboraștilor și trădătorilor autohtoni ;

— ocuparea temporară a unor puncte obligatorii (treceri peste cursurile de apă, noduri orografice, intrări și ieșiri din defileuri etc.) și menținerea lor pînă la sosirea trupelor proprii ;

— capturarea unor persoane cu funcții importante în conducerea militară și politico-administrativă a inamicului, a anumitor categorii de armament, muniții, aparatură de transmisiuni, medicamente, alimente, echipament ;

— eliberarea prizonierilor de război aflați în detențiune inamică, a deținuților politici și a ostaticilor din locurile de detenție sau din convoaie.

3. Constituirea și organizarea formațiunilor de rezistență

Teoria și practica luptei de rezistență confirmă concluzia potrivit căreia în constituirea și organizarea formațiunilor de rezistență nu se pot da, de regulă, soluții și scheme cu valabilitate generală, deoarece existența și dinamica dezvoltării lor depind de situația concretă din fiecare zonă. Doctrina noastră militară preconizează constituirea formațiunilor de rezistență pe întreg teritoriul ocupat vremelnic de agresor atît în mediul urban și rural, cît și în afara localităților.

Structura organizatorică este concepută în raport cu numărul combatanților din rezistență, posibilitățile de înzestrare cu armament, complexitatea misiunii ce li se încredințează, zona de acțiune. Astfel, în zonele de cîmpie și în unele localități vor predomina formațiuni de rezistență mici, în timp ce în zonele de deal și mai ales în munți și în deltă pot exista formațiuni mai puternice.

Cerința primordială în ce privește structurile organizatorice ale formațiunilor de rezistență este de a înlătura cu desăvîrșire șablonismul, schemele rigide și mai ales copierea unor structuri organizatorice din armata permanentă, acceptîndu-se aproape unanim formațiunile mici (grupe de 5—10 luptători), dar cu o pregătire diversificată.

Structura organizatorică a formațiunilor de rezistență, în principiu, poate fi : **nuclee de rezistență, echipe, grupuri și detașamente.**

Nucleele de rezistență se constituie în fiecare sat și comună, iar în orașe în fiecare întreprindere, instituție, cartier. Nucleul este compus din 3—5 luptători stabiliți pe timpul decretării stării de necesitate, care vor fi comandanții viitoarelor formațiuni de rezistență.

Echipe de rezistență este constituită din 15—30 luptători care poate acționa întrunit sau pe 2—3 grupe a cîte 5—10 luptători.

Grupurile de rezistență sînt subunități de bază ale formațiunilor de rezistență. Au în compunere 3—5 echipe care pot fi :

— echipe luptătoare ;

— echipe sau grupe specializate în probleme de transmisiuni (radio, telefon cu fir, porumbei călători, criptare, decriptare), geniu, chimie, cercetare-informare, tehnică, asigurare materială.

Grupul de rezistență poate primi cîte un raion de acțiune, respectîndu-se principiul teritorialității.

Detașamentul de rezistență este unitatea tactică de bază și are în compunere : un comandant, 3—5 grupuri de rezistență, echipe independente și grupe de diferite specialități (transmisiuni, cercetare, geniu, chimie, armament, tehnică, asigurare materială etc.). Fiecare detașament acționează într-o zonă.

Cînd se creează zone libere poate fi constituită *gruparea de rezistență* sau *brigada de rezistență*, avînd în compunere 2—4 detașamente de rezistență.

Formațiunile de rezistență își amplasează forțele și mijloacele în baze de dispunere care pot fi principale și de rezervă. Bazele de dispunere se aleg și se pregătesc din timp de un număr restrîns de luptători care prezintă maximă încredere. Fiecare bază trebuie să cuprindă strictul necesar de mijloace și materiale pentru trai și luptă. În cadrul bazei se amenajează mai multe locuri de cazare și mai multe depozite, încît chiar dacă inamicul ar descoperi o parte din acestea, formațiunea de rezistență să poată supraviețui.

Bazele de dispunere pot fi în localități, în afara acestora sau combinat. Fiecare echipă independentă și grup de rezistență trebuie să aibă o bază principală și 1—2 baze de rezervă. Detașamentul de rezistență se dispune în mai multe baze.

4. Procedeele de luptă ale formațiunilor de rezistență

Lupta de rezistență are un pronunțat caracter **ofensiv**, bazîndu-se pe o largă manevră de forțe și mijloace, pe impetuoșitatea și oportunitatea declanșării acțiunilor, precum și pe o desăvîrșită conspirativitate.

Acțiunile de luptă desfășurate de formațiunile de rezistență prezintă cîteva caracteristici, astfel : de regulă, sînt de scurtă durată și vio-

lente, avînd aspectul unor lovituri fulgerătoare; vizează în principal obiective ale inamicului de o dezvoltare mai redusă, dar de mare importanță pentru acesta; au un pronunțat caracter de independență, ducîndu-se în condițiile lipsei unor vecini apropiați și a sprijinului altor forțe militare; se desfășoară cu forțe relativ puțin numeroase; necesită o minuțioasă și, uneori, îndelungată pregătire a luptătorilor participanți la acțiune; impun cunoașterea amănunțită a particularităților terenului în care va avea loc acțiunea, precum și elaborarea unui plan simplu, ușor de aplicat; se desfășoară, de regulă, noaptea și în condiții grele de stare a vremii, în momente și locuri în care să se realizeze surprinderea inamicului.

Specific luptei de rezistență este faptul că acțiunile se desfășoară fără fronturi constituite, în focare, zone și raioane izolate, folosind o multitudine de forme și procedee de acțiune, atît cele cu caracter ofensiv și de apărare clasice, cît și cele neconvenționale.

Toate acestea fac inutilizabile multe scheme de acțiune de tip clasic. În acest sens, menționăm că recomandarea făcută de comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de a se manifesta un plus de creativitate pe tărîmul tacticii militare românești, de a găsi noi variante și procedee de anihilare a oricărui agresor, privește în bună măsură și domeniul larg și susceptibil de completare al tacticii rezistenței armate.

Dintre procedeele de acțiune ce pot fi utilizate de formațiunile de rezistență, cele mai tipice sînt: **atacul cu obiectiv limitat, incursiunea, raidul, ambuscada, capcana, pinda, supravegherea, barajele și distrugerile, precum și formele de luptă clasice** (ofensiva și apărarea) de care ne vom ocupa în continuare.

a. *Atacul cu obiectiv limitat* este unul din procedeele de bază ale acțiunilor de luptă duse de formațiunile de rezistență, care are drept scop nimicirea inamicului sau distrugerea unui obiectiv. Atacul urmărește, de regulă, nimicirea unor efective inamice reduse, dar foarte importante și sensibile (puncte de comandă și de transmisiuni, sedii ale ofițerilor de spionaj, distrugerea unor obiective cu pondere mare comparativ cu suprafața geografică pe care sînt dispuse, realizarea de capturi) etc., după care forțele respective se retrag din obiectivul atacat.

Din punct de vedere al modului de execuție, **atacul poate fi:**

— *direct* — se execută cu forțe mai numeroase, de tăria a cel puțin un grup de rezistență și are un pronunțat caracter de independență. Caracteristicile atacului direct constau în apropierea în ascuns de obiectiv și cercetarea amănunțită a

acestuia, executarea fulgerătoare a atacului, retragerea și dispersarea rapidă;

— *indirect* — se efectuează prin plasarea unor mijloace explozive sau incendiare în obiectivele inamicului, de unul sau mai mulți luptători din rezistență, în scopul distrugerii acestora.

b. *Incursiunea* considerată procedeu de cercetare în lupta clasică devine în cadrul luptei de rezistență acțiune armată. Incursiunea se organizează și se realizează de către formațiuni de rezistență de valoare mare (grup sau detașament), de regulă, dintr-o zonă liberă, asupra inamicului situat în afara ei, avînd ca scop: distrugerea sau capturarea de armament, muniții, echipament, documente operative, persoane cu funcții importante; nimicirea sau scoaterea din funcțiune a unor puncte de comandă, centre de transmisiuni, depozite, instalații de lansare a rachetelor, puncte și noduri radiotehnice, blocarea anumitor comunicații în puncte obligatorii de trecere; distrugerea lucrărilor de artă și a unor tronsoane de comunicații în locurile unde varientarea deplasării nu este posibilă.

c. *Raidul* este un procedeu complex de luptă întrebuintat de formațiunile de rezistență. El se desfășoară pe spații mai întinse și în timp mai îndelungat decît incursiunea și se execută, de regulă, pe un itinerar cu circuit închis, plecînd dintr-o zonă liberă, avînd ca scop: distrugerea succesivă sau simultană a unor obiective importante, cum sînt mijloacele de atac nuclear, aerodromurile, depozitele de muniție nucleară, chimică sau clasice, statele-majore, noduri de transmisiuni, crearea sau amplificarea panicii în rîndul trupelor inamicului; paralizarea unor acțiuni de amploare ale adversarului, curățirea unor zone în care prezența ocupantului este dispersată și luarea lor sub control.

d. *Ambuscada* este un alt procedeu de luptă folosit frecvent de formațiunile de rezistență împotriva inamicului aflat în mișcare și are ca scop: să-i provoace pierderi în personal și material; să captureze armament, muniții, alte mijloace tehnice militare, documente, persoane cu funcții importante în conducerea trupelor de ocupație sau în organele de administrație instituite de ocupant; să acopere retragerea forțelor proprii aflate în alte acțiuni (incursiune, raid etc.); să împiedice inamicul în evacuarea unor bunuri materiale sau în strămutarea populației locale.

Ambuscada se organizează în puncte obligatorii de trecere: defileuri, pasuri, trecători, păduri, cursuri de apă, localități și în alte locuri unde inamicul nu se poate desfășura. Locul ambuscadei va fi astfel ales încît să se realizeze surprinderea inamicului, iar acesta să nu poată fi ajutat de alte forțe proprii în timp scurt.

e. *Capcana* constituie un alt procedeu de acțiune a formațiunilor de rezistență, prin care se realizează atragerea unor comandanți, ofițeri de legătură, curieri ai inamicului în diverse curse, în scopul capturării acestora; atragerea unor subunități sau orientarea cercetării inamice pe căi greșite, false, în ambuscade, pentru a le produce pierderi.

f. *Pinda* este procedeu de acțiune frecvent folosit de formațiunile de rezistență. Ea se organizează de obicei pe lângă punctele de comandă ale diferitelor eșaloane inamice, locuri de cazare, popote, centre de transmisiuni, căsuțe poștale, ascunzători etc. Pinda se execută de către 2—3 luptători din rezistență care își îndeplinesc misiunea prin observare, ascultare, culegere de informații și chiar prin realizarea unor capturi.

g. *Supravegherea* se execută pentru obținerea de informații asupra activității și comportamentului unor comandanți și subunități ale inamicului, precum și a unor persoane bănuite de colaborare sau aflate în slujba acestuia. Ea se realizează prin observare, ascultare, interceptarea convorbirilor telefonice, telex și radio, exploatarea în orb a personalului inamicului, studierea corespondenței militare și a celei personale capturate.

h. *Barajele și distrugerile* se folosesc în acele locuri și momente care permit să se producă cât mai multe pierderi inamicului și să-i îngreuneze acțiunile. Barajele se pot realiza din mijloace explozive (mine antiinfanterie și antitanc, încărcături explozive), mijloace neexplozive (abatize, baricade, bariere etc.), precum și prin prăbușirea unor stînci, producerea de avalanșe sau dărîmarea unor clădiri. Distrugerile se realizează cu ajutorul explozivilor, prin incendiere, dezmembrare sau prin inundații.

Formațiunile de rezistență folosesc mai rar ofensiva și apărarea ca forme de luptă. Acestea sînt specifice Forțelor Armate permanente, rezistența îndeplinind numai anumite misiuni în cadrul acestora.

5. Particularitățile participării unităților centrale și teritoriale de securitate la organizarea și ducerea luptei de rezistență

Unitățile centrale și teritoriale de securitate pe timpul ducerii războiului de către întregul popor vor continua să îndeplinească misiunile din timp de pace, completate cu cele încredințate de Consiliul Apărării R. S. România și comandantul suprem, contribuind astfel la obținerea succesului de către Forțele Armate și rezistența națională.

O importanță deosebită vor avea măsurile de asigurare a securității președintelui R.S. România, comandantul suprem al Forțelor Armate, a membrilor familiei prezidențiale, a celorlalți tovarăși din conducerea

superioară de partid și de stat, a conducerii Ministerului de Interne și Departamentului Securității Statului.

Totodată, unitățile centrale și teritoriale de securitate vor participa la organizarea și ducerea luptei de rezistență, în situația cînd o parte sau întregul teritoriu de responsabilitate ar fi ocupat de inamic, cu următoarele particularități:

⊙ Pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic vor rămîne numai acele forțe și mijloace din aparatul de securitate, conform planurilor speciale de întrebuițare, care să asigure îndeplinirea în principal a următoarelor misiuni:

— culegerea de informații despre inamic necesare luptei de rezistență și acțiunilor militare de pe front;

— desfășurarea unor activități de dezinformare a inamicului cu privire la acțiunile forțelor proprii;

— culegerea unor date despre comandanții militari, cadrele serviciilor de informații și poliției inamicului, pentru realizarea unor combinații și acțiuni care să ducă la neutralizarea acestora;

— asigurarea securității și protecției unor cadre din conducerea de partid și de stat care își desfășoară activitatea în cadrul rezistenței;

— îndeplinirea unor acțiuni de sabotaj, diversiune, de luptă și speciale în obiectivele politice, militare și economice ale inamicului și în alte locuri importante pentru activitatea acestuia;

— organizarea evadării unor persoane capturate de inamic și a prizonierilor de război;

— executarea, la ordin, de incursiuni, raiduri, ambuscade și acțiuni directe pentru eliberarea cadrelor de conducere deținute de agresor, capturarea sau lichidarea unor comandanți militari, șefi ai serviciilor de informații și ai poliției inamicului, distrugerea, avarierea și incendierea unor obiective ale acestuia.

⊙ Efectivele unităților centrale și teritoriale de securitate, rămase pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic, vor fi organizate de către conducerea luptei de rezistență, cât mai diversificat, în nuclee, grupe, subunități sau detașamente de acțiune, care, prin dispunere, misiuni încredințate și mod de acțiune să poată acoperi întregul teritoriu de responsabilitate.

Este bine ca, în compunerea fiecărui element constituit, să fie cuprinse și cadre de la organele municipale și orășenești de securitate, care cunosc populația și caracteristicile raioanelor de acțiune încredințate.

⊙ Constituirea elementelor menționate mai sus se va realiza succesiv, pe măsură ce ocuparea de către inamic a teritoriului de responsabilitate devine iminentă.

⊙ Organizarea și menținerea legăturii cu conducerea rezistenței, în scopul asigurării unui flux informațional eficient și operativ, se vor realiza, de regulă, pe verticală, folosindu-se mijloacele la dispoziție — radio, fir, agenți, legătura impersonală, semnale etc. — toate transmiterile fiind codificate sau cifrate.

⊙ Mijloacele, metodele și formele activității specifice vor fi permanent adaptate situației concrete din zona de responsabilitate.

⊙ Se vor întări și diversifica permanent legăturile cu populația locală în scopul mobilizării acesteia la acțiuni ostile forțelor de ocupație și la activități de sprijin al luptei de rezistență.

⊙ Cadrele de securitate vor asigura apărarea contrainformativă a formațiunilor de rezistență și a acțiunilor acestora împotriva încercărilor inamicului de a obține informații despre acestea și a infiltrărilor de agenți.

⊙ Efectivele care desfășoară acțiuni în cadrul luptei de rezistență se vor dota corespunzător misiunilor încredințate. Materialele necesare vor fi realizate din cele aflate în dotarea unităților sau din depozitele speciale create în locuri ascunse, din capturi de la inamic, trimiteri pe calea aerului sau alte surse.

⊙ Pe timpul eliberării teritoriului național vremelnic ocupat, efectivele unităților centrale și teritoriale de securitate — care acționează în rezistență, folosind mijloacele și metodele specifice de muncă — cu sprijinul celorlalte formațiuni de rezistență și al populației vor duce acțiuni de protejare a obiectivelor importante, vor cauza pierderi umane și materiale cât mai mari inamicului în retragere și vor ajuta forțele care execută acțiuni ofensive de alungare a invadatorilor.

Aceste particularități ale activității organelor centrale și teritoriale de securitate în ansamblul luptei de rezistență desfășurată pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic reprezintă doar un cadru general, evoluția situației operative putând să determine adoptarea și a altor forme de organizare, acțiune și conducere a acestei lupte legitime, dusă de întregul popor împotriva agresorului.

Lt. colonel Tudor Alexandru
Căpitan Catană Nicolae



CONCLUZII CE SE DESPRIND DIN MODUL DE MANIFESTARE A FENOMENULUI TERRORIST PE PLAN INTERNAȚIONAL

Obiective vizate, noi metode și procedee utilizate în comiterea actelor terorist-diversioniste

E poca foarte agitată pe care o străbatem, caracterizată de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, ca fiind zguduită de cutremure, furtuni și uragane economice, politice și militare de mari proporții, care pun popoarele la grele încercări, le provoacă mari pagube și suferințe, poartă puternic și amprenta recrudescenței terorismului pe plan mondial.

Evoluția fenomenului terorist internațional în anul 1988 este evidențiată de numeroase acte teroriste, multe dintre acestea deosebit de grave, puse la cale de grupări și organizații extremist-teroriste, prin folosirea unor metode și mijloace din ce în ce mai perfecționate și mai periculoase.

Terorismul internațional este folosit în continuare drept pretext de către cele mai înverșunate cercuri reacționare pentru amestecul în treburile interne ale altor state și pentru crearea unui climat de instabilitate și încordare, capabil să degenereze în convulsii sociale.

Evoluția acestui fenomen pe plan internațional rezultă și din unele studii și statistici efectuate de diferite organe de specialitate ale unor țări capitaliste, precum și de către anumite organisme internaționale.

Astfel, într-un studiu al Comisiei politice a NATO, ca și în raportul asupra evoluției terorismului pe plan internațional, dat publicității de Departamentul de Stat al S.U.A., se relevă rata deosebit de ridicată înregistrată de acest flagel, cifrele fiind alarmante. Astfel, anul 1988 a fost mai abundent în acte teroriste (asasinate, răpiri de persoane, explozii, incendii, deturnări și sechestrări de aeronave și nave etc.) comparativ cu 1984, considerat anul cu cele mai multe atentate comise pe plan mondial.

Statisticile întocmite evidențiază faptul că în perioada 1 ianuarie — 15 octombrie 1988 au fost săvârșite în jur de 1850 atentate, soldate cu mii de morți și răniți și importante pagube materiale. Dintre acestea, 56% au avut loc pe continentul latino-american, 19,5% în Asia, 13,5% în Europa și 6% în Orientul Mijlociu și Africa.

Spre exemplificare și desprindere de concluzii menționăm pe cele mai semnificative :

a) *Atentate care au vizat personalități politice și de stat, diplomatice sau militare :*

— în noaptea de 15/16 aprilie 1988 a fost asasinat la locuința sa din Tunis, de către un comando compus din 8 persoane înarmate, Khalil Al Wazir (Abu Jihad), comandant-șef adjunct al Forțelor revoluționare palestiniene, membru al C.C. al mișcării „AL FATAH“ ;

— la 17 august 1988, și-a pierdut viața, în urma unei explozii provocate la bordul aeronavei cu care călătorea, președintele Pakistanului, Zia Ul Haq ;

— la sfârșitul lunii septembrie 1988, ministrul srilankez însărcinat cu reconstrucția, Lionel Jaitileka, a fost ucis de 3 bărbați, care au deschis foc de armă automată asupra sa, dintr-un camion, ciuruindu-l cu gloanțe ;

— la 16 iunie 1988 primul ministru turc și președinte al Partidului Patriei, Turgut Ozal, a fost ușor rănit la mână, în urma unui atentat cu armă, comis de un terorist, în timp ce premierul rostea discursul de deschidere a congresului partidului pe care-l conduce ;

— la 8 august 1988, în capitala Boliviei, La Paz, împotriva coloanei oficiale în care se afla fostul secretar de stat american, George Schulz, a fost comis un atentat nereușit cu explozivi ;

— la 23 noiembrie 1988, ministrul columbian al apărării a fost ținta unui atentat cu explozivi, soldat cu decesul a 3 membri din garda personală.

b) *Acțiuni teroriste ce au vizat mijloace de transport aeriene, nave sau rutiere :*

— în ziua de 8 martie 1988 un grup de teroriști înarmați au încercat să deturneze un avion TU—154 ce efectua cursa internă Irkutsk—Leningrad, cu care intenționau să fugă peste graniță. Acțiunea s-a soldat cu moartea a 9 persoane și rănirea altor 19 ;

— marți, 5 aprilie 1988, un avion Boeing—747 al Companiei „Kuweit Airways“, cu 112 persoane la bord, ce efectua cursa Bangkok—Kuweit a fost deturnat, aterizând succe-

siv pe aeroporturi din Iran, Cipru și Algeria, teroriștii solicitând eliberarea a 17 prizonieri deținuți în Kuweit pentru săvârșirea de atentate cu explozivi în anul 1983. Pasagerii și membrii echipajului au fost eliberați în totalitate pe aeroportul din Alger la data de 20 aprilie, teroriștii predându-se autorităților algeriene. Pe timpul derulării acțiunii 3 pasageri au fost uciși ;

— la 11 august 1988 împotriva navei de croazieră „City of Poros“, la bordul căreia se aflau 500 de turiști, a avut loc un atac terorist în apropierea insulei Egina, soldat cu 11 morți și 80 de răniți.

De menționat că în ultimii trei ani s-au înmulțit actele de piraterie maritimă în special în mările și oceanele Orientului Îndepărtat, numărul acestora depășind cifra de 100 ;

— la data de 21 decembrie 1988 un avion aparținând Companiei PAN AMERICAN, la bordul căruia fusese amplasată o bombă în timpul escalei pe aeroportul Heathrow din Londra, a explodat și s-a prăbușit de la înălțimea de 10.300 metri, la câteva minute după ce aparatul survolase granița Scoției, toți cei 259 pasageri și membri ai echipajului pierzându-și viața ;

— în aceeași zi, în orașul Ordjenikidze, din Caucazul de Nord — R.S.S. Gruzină, un grup de infractori — 4 bărbați și o femeie — înarmați cu 4 pistoale și o carabină au capturat un autobuz, luând ostateci 30 de elevi, profesoara însoțitoare și conducătorul auto. Pentru eliberarea ostatecilor, teroriștii au solicitat un avion cvadrimotor cu care să ajungă în Israel, Africa de Sud sau Pakistan.

Autoritățile sovietice, pentru salvarea persoanelor sechestrate, le-au pus la dispoziție un asemenea avion și 8 membri ai echipajului care i-a transportat în Israel.

Teroriștii au fost extrădați ulterior autorităților sovietice, la solicitarea acestora.

c) *Acțiuni teroriste îndreptate împotriva altor obiective, comise prin folosirea de explozivi :*

— la 20 martie 1988, la Atena a avut loc un atentat prin amplasarea unui colet exploziv disimulat într-un sac, într-o cofetărie situată la periferia unui cartier rezidențial. Explozia s-a soldat cu 14 morți, între care 4 militari americani ;

— o explozie produsă, la 20 februarie 1988, într-un cinematograf din capitala Afganistanului — Kabul, a provocat moartea a 30 de persoane și rănirea a peste 100 ;

— în orașul Neapole — Italia, la 14 aprilie 1988, a avut loc explozia unui autoturism-capcană cu o mare cantitate de exploziv la bord, parcat în vecinătatea unui club al organizației „UNITED STATES ORGANIZATION“. Explozia a provocat moartea a 5 persoane și rănirea altor 15 ;

— un autoturism-capcană condus de un terorist sinucigaș a explodat, la 11 mai 1988, în centrul Nicosiei, în apropierea ambasadei Israelului, provocând moartea a 4 persoane și rănirea altor 32 ;

— la 13 iulie 1988, 9 militari britanici au fost uciși într-un atentat cu explozivi comis împotriva unei cazărmi a armatei britanice din Duisburg (R.F.G.) ;

— la 15 august 1988 — în fața Prefecturii din Milano — a fost descoperit un autoturism-capcană, conținând 3 batoane de dinamită și două butelii de gaz, conectate la un detonator. Artificieri ai poliției au reușit să ajungă la dispozitivul exploziv și să-l dezamorseze.

Din analiza principalelor acte teroriste comise pe plan internațional în anul 1988 sînt de reținut următoarele concluzii :

● Se constată o continuă recrudescență a fenomenului terorist pe fondul unor confruntări politico-militare din diferite zone geografice sau la nivelul unor țări aflate în conflict, terorismul reprezentînd în acest sens o continuare a politicii de forță realizată prin mijloace specifice, precum și o modalitate extremistă de manifestare a unei anumite opoziții politice.

● Fenomenul terorist are un caracter din ce în ce mai organizat, sistematic și coordonat, extinzîndu-se tot mai mult la scară internațională. Din acest punct de vedere reținem următoarele aspecte :

— actele teroriste sînt tot mai bine organizate și pregătite, grupările extremiste aplicînd în activitatea lor tehnici și metode specifice serviciilor de spionaj, mijloace și procedee tot mai deosebite, reușind, după cum am putut vedea, să înșele nu de puține ori vigilența organelor de poliție și să penetreze sistemele și dispozitivele de securitate, punîndu-și în aplicare planurile lor teroriste ;

— în vederea realizării scopurilor propuse, organizațiile și grupările teroriste desfășoară tot mai frecvent acțiuni de infiltrare a unor

teroriști în cercurile factorilor de decizie din guverne și aparatul de stat sau în instituțiile politice, social-economice, culturale și chiar militare reușind uneori să recruteze agenți din cadrul acestora ;

— chiar dacă organizațiile și grupările teroriste recurg de multe ori pentru comiterea actelor lor la elemente cu o carieră criminală, infractori și traficanți notorii, se constată tot mai pregnant faptul că multe comandouri teroriste sînt compuse din elemente bine pregătite, din specialiști și tehnicieni capabili să rezolve cu competență sarcinile ce și le propun, în funcție de obiectivul vizat și mobilurile actului terorist. La aceasta se adaugă și faptul că în rîndul membrilor grupărilor extremiste s-au răspîndit cunoștințe tehnologice, fapt atestat și de arestarea de către poliția americană a unor tehnicieni din centrale atomice, acuzați că au vîndut documente secrete unor organizații extremiste care operează în Orientul Mijlociu și sînt interesate în achiziționarea de armament nuclear. Tot în acest sens, poliția vest-germană, sesizînd faptul că teroriștii cumpără tot mai multe cotidiane și reviste pe profil militar și economic, în scopul pregătirii minuțioase a acțiunilor, a cerut vînzătorilor de ziare să le semnaleze orice cumpărări „ieșite din comun“ de asemenea publicații. De remarcat este și faptul că poliția vest-germană a descoperit numeroase ziare și reviste în apartamentele ce au servit ca adăposturi pentru elementele teroriste.

● Continuă implicarea directă a unor state și guverne, precum și a unor servicii de informații ori diferite cercuri reacționare în sprijinirea organizațiilor și grupărilor teroriste și facilitarea executării de acte criminale în vederea realizării unor obiective și interese proprii.

Și în anul 1988 s-a manifestat forma deosebit de gravă a terorismului de stat evidențiată atît prin atentatul pus la cale împotriva lui Khalil Al Wazir (Abu Jihad), comandantul-șef al Forțelor revoluționare palestiniene, de către serviciul de informații israelian „MOSSAD“, cu aprobarea guvernului, precum și sprijinirea de către S.U.A. a bandelor „contras“ din Nicaragua, a „escadroanelor morții“ salvadoriene sau a opoziției reacționare din Panama. Asemenea situații demonstrează din nefericire faptul că guvernele american și israelian iau tot mai mult în calcul folosirea terorismului de stat ca mijloc de exprimare a politicii lor de forță și de promovare a unor interese oficiale, fapt rezultat de altfel și din declarațiile unor importanți factori de decizie din aceste state.

Tot din acest punct de vedere se constată faptul că terorismul are multiple legături cu serviciile de informații și contrainformații ale unor state occidentale, care recurg frecvent la grupările și organizațiile extremist-teroriste pentru frînarea ascensiunii forțelor democratice, ale păcii

și progresului. În același timp, manipularea terorismului de către serviciile secrete în scop de diversiune și compromitere a țărilor socialiste rezultă și din proliferarea simptomatică a tot soiul de grupări de tipul „Brigăzile Roșii“, „Frațiunea Armata Roșie“, „Celulele Comuniste Combatante“ etc.

Privind orientările și scopurile urmărite de organizațiile teroriste, modul în care ele sînt manipulate de serviciile secrete, chiar dacă sînt de extremă dreapta sau se autointitulează de „stînga“, acestea nu diferă prea mult, toate urmărind să-și mascheze adevăratele scopuri și să deruteze o parte a opiniei publice.

De asemenea, indiferent de coloratura politică sub care își ascund adevărata identitate, acestea folosesc aceleași metode și mijloace de acțiune și au un numitor comun : ridicarea la rangul de lege a teroarei, violenței, atentatului și asasinatului.

● **Se intensifică tot mai mult legăturile de cooperare dintre diverse organizații și grupări teroriste** ce acționează în diferite zone din lume și orientarea activității lor în anumite direcții. Din acest punct de vedere reținem următoarele aspecte :

— continuă tendința de unificare a unor organizații teroriste pe plan național și de organizare a lor la scară internațională, accentuându-se cooperarea și coordonarea activității diferitelor organizații teroriste, indiferent de coloratura politică sub care își maschează activitatea criminală. Semnificativ în acest sens este faptul că specialiștii în probleme antiteroriste din unele state occidentale susțin în continuare ideea că asistăm la o „europenizare“ a terorismului, emițînd concluzia că organizarea și săvîrșirea în comun a unor acte teroriste de către unele grupări, cum sînt „Brigăzile roșii“ din Italia, „Frațiunea Armata Roșie“ din R.F.G., „Acțiunea Directă“ din Franța și „Celulele Comuniste Combatante“ din Belgia ar fi opera „unui creier supranațional“ ;

— se remarcă tot mai frecvent preocuparea organizațiilor teroriste din diverse zone ale lumii de a-și furniza reciproc arme și alte mijloace și materiale teroriste, de a efectua instruirii și antrenamente comune și de a realiza acțiuni recurgînd la constituirea de comandouri mixte, din care fac parte membri aparținînd diferitelor grupări.

De altfel, faptele demonstrează că nici o grupare teroristă nu acționează strict individual, că există relații strînse între grupările teroriste atît în interiorul unei țări, cît și pe plan internațional. Mai mult decît atît, în activitatea acestora s-a generalizat practica de a-și pregăti acțiunile în alte state sau de a avea acolo baze logistice (depozite, baze de antrenament etc.).

● **Se constată un grad sporit de indoctrinare și fanatizare pe fond ideologic sau religios a elementelor ce fac parte din grupări și organizații teroriste**, în special a celor de extremă dreaptă, neofasciste sau neonaziste și a celor de nuanță religioasă.

Manifestarea tot mai accentuată a neonazismului a condus la apariția în majoritatea statelor occidentale a noi grupări extremiste, de tendință neofascistă, care au pus la cale și executat un număr însemnat de acte teroriste, constînd în numeroase atentate cu bombe, incendieri și distrugerii de obiective social-politice sau economice, asasinarea unor personalități etc.

Grupările neofasciste, neonaziste și diferitele organizații cu ideologie de extremă dreaptă, în special din Europa occidentală, vehiculînd demagogic teme de larg interes, exploatînd profunde nemulțumiri ale unor categorii sociale și propovăduind violența, reușesc printr-o strategie abilă să-și găsească audiență în anumite pături ale populației și să recruteze din rîndul acestora persoane certate cu legea sau fără căpătii. Asemenea elemente, sprijinite în mod evident de altele care dispun de fonduri și sînt interesate în promovarea ideilor extremiste și a violenței, pun la cale și comit acte teroriste deosebit de grave, făcîndu-i pe specialiști să vorbească despre o anumită „strategie a tensiunii neofasciste“ specifică unui număr tot mai mare de state capitaliste. Această strategie vizează subminarea regimurilor politice constituționale, crearea unor profunde stări de tensiune și confuzie politică, menținerea unei atmosfere de suspiciune, panică și neîncredere în partidele și guvernele aflate la putere, care în final să ducă la lovituri de stat și instaurarea unor dictaturi militare.

În legătură cu exacerbarea fanatismului religios în formarea viitoarelor elemente teroriste, a așa-zisilor „martiri“ sau „teroriști sinucigași“, specialiștii în materie apreciază că este vorba de o intensificare a fenomenului terorist de inspirație islamică. Integriștii islamici admit ca fiind „logice“ și inevitabile acțiunile teroriste și de atentat, fapt ce evidențiază pericolul real pe care continuă să îl reprezinte integrismul musulman, care se erijează în „păstor“ al acestei doctrine.

Referitor la **obiectivele vizate, metodele și mijloacele folosite de organizațiile și grupările teroriste** reținem următoarele aspecte :

a) *Sfera obiectivelor spre care și-au îndreptat atenția grupările care recurg la practici teroriste a devenit din ce în ce mai largă, fiind tot mai des vizate — alături de obiective constant aflate în atenția lor ca : ambasade, aerogări și aeronave, personalități, diplomați etc. — locurile și mediile aglomerate, cum sînt : gările, zonele unde se desfășoară*

mitinguri și intruniri, obiective culturale și turistice, inclusiv de cult, urmărind astfel să creeze stări de tensiune și să afecteze stabilitatea socială.

Se emite opinia că grupările teroriste s-ar orienta tot mai mult spre sistemele de transport ale unor state, întrucât prin perturbarea bunei lor funcționări se paralizează întreaga activitate socială.

Organizațiile și grupările teroriste continuă să acorde o atenție crescândă sediilor organelor de stat și guvernamentale, obiectivelor aparținând armatei sau organelor de poliție, precum și celor ce utilizează tehnologie înaltă (rețele de telecomunicații, centre de prelucrare a datelor, uzine chimice și chiar centrale nucleare).

b) *Metodele și mijloacele folosite în săvârșirea actelor teroriste sînt tot mai diversificate și mai periculoase, grupările teroriste vizînd creșterea pericolozității și concomitent a consecințelor actelor teroriste, ca răspuns la măsurile de prevenire întreprinse de state pentru combaterea fenomenului terorist.*

Pe această linie, unele rapoarte de specialitate evidențiază faptul că în prezent există condiții favorabile ca organizațiile teroriste să intre în posesia armamentului modern, a bombelor atomice și rachetelor balistice, a altor mijloace deosebite de acțiune.

În acest sens, pentru prevenirea comiterii unor acte teroriste prin folosirea unor asemenea mijloace, guvernul vest-german a confirmat existența unei unități secrete de specialiști americani pe teritoriul R.F. Germania care ar urma să intre în acțiune în cazul pierderii sau dispariției unor arme nucleare aparținînd S.U.A. Această unitate este denumită „Echipa de intervenție nucleară de urgență”, iar efectivele ei sînt dispersate în mai multe orașe vest-germane.

Semnificativ din acest punct de vedere este și un studiu al specialiștilor britanici, în care se arată că organizațiile teroriste au ajuns la un înalt grad de dotare, cuprinzînd mașini-capcană cu sisteme ultrasofisticate, detonatori speciali și alte tehnologii avansate, similare celor existente în laboratoarele spațiale.

De asemenea, analiza acțiunilor teroriste comise în anul 1988 demonstrează faptul că teroriștii folosesc în continuare, în proporție mare crescîndă, explozivii, datorită unor considerente, cum ar fi: modul relativ ușor de procurare și confecționare, inclusiv pe cale artizanală; posibilitățile multiple de containerizare și plasare, de atacare de la distanță a unor obiective prin aruncarea sau propulsarea de rachete, bombe și grenade, de expediere a unor colete sau plicuri explozive.

Privind pericolul pe care îl reprezintă existența armamentului confecționat din material plastic, ce poate fi utilizat de elementele teroriste, în special pentru comiterea unor acțiuni împotriva obiectivelor aviației civile, este de menționat adoptarea de către Camera Reprezentanților a S.U.A. a unui proiect de lege care interzice producția, importul sau vânzarea unor asemenea arme, ce nu pot fi detectate de aparatura electronică, instituind măsuri de sancționare a firmelor sau persoanelor care vor încălca această lege.

Totodată, reține atenția ipoteza emisă de unii specialiști occidentali privind posibilitatea utilizării în viitor a „terorismului electronic” prin așa-zisele atacuri cu „viriși” electronici asupra unor calculatoare, fapt ce ar conduce la dereglarea și perturbarea totală a funcționării lor.

Pe această temă, ziarul „New York Times” demonstrează faptul că, folosind o asemenea metodă, o singură persoană ar putea să paralizeze complet un întreg aeroport în numai 13 minute și să provoace catastrofe aeriene în serie; un „virus” de numai 15 rînduri este suficient pentru distrugerea sistemului de control al traficului aerian.

Cele prezentate reliefează încă o dată faptul că fenomenul terorist internațional este caracterizat printr-o evoluție continuă, formele sale de manifestare, metodele și mijloacele folosite fiind din ce în ce mai periculoase, fapt ce impune sporirea vigilenței și luarea tuturor măsurilor de contracarare a oricărui act ce ar viza obiective de pe teritoriul Republicii Socialiste România.

Lt. colonel Rădulescu Nicolae



IN
ACEST
NUMĂR

PARTICULARITĂȚI ÎN VERIFICAREA INFOR- MAȚIILOR DE PRIMĂ SESIZARE ȘI ÎN ORGA- NIZAREA URMĂRIRII INFORMATIVE CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA ELEMENTELOR EXTREMIST-TERORISTE

1. Necesitatea verificării operative și temeini- ce a informațiilor care privesc inițierea sau co- miterea de acte teroriste

După cum este cunoscut, activitatea de prevenire a oricărui act cu caracter terorist pe teritoriul statului nostru este o sarcină prioritară a întregului aparat al Ministerului de Interne, răspunderea principală revenind însă Unității speciale de luptă antiteroristă și compartimentelor teritoriale specializate, ale căror atribuții sînt reglementate prin Ordinul ministrului de interne nr. 001370/1978.

În ansamblu, aceasta înseamnă canalizarea eforturilor tuturor cadrelor de securitate și miliție spre îndeplinirea în cît mai bune condiții a sarcinilor specifice încredințate fiecăruia în sectorul său de responsabilitate. Prevenirea comiterii actelor teroriste cere din partea factorilor competenți un **efort permanent și diversificat pentru :**

— sesizarea și urmărirea continuă a situației operative teroriste existente pe plan extern, la nivel național și în sectorul de responsabilitate, aprecierea cît mai exactă a evoluției posibile a fenomenului ;

— cunoașterea permanentă a dinamicii prezenței pe teritoriul patriei noastre a cetățenilor care alcătuiesc mediile unde pot exista elemente — străini sau autohtoni — cu intenții de a organiza, pregăti sau întreprinde acțiuni teroriste ;

— perfecționarea continuă a pregătirii de specialitate prin acumularea a tot ceea ce apare nou atît în activitatea organizațiilor extremist-teroriste, cît și a organelor specializate în contracararea și combaterea terorismului, existente în diferite state ale lumii ;

— organizarea muncii pe baza concluziilor și învățămintelor desprinse din analizele periodice efectuate asupra fenomenului în ansamblu, precum și asupra cazuisticii interne ;

— studierea și stăpînirea temeinică a legilor țării, a legislației altor state, a politicii externe a partidului și statului nostru, a sarcinilor ce ne revin din orientările, ordinele și instrucțiunile specifice profilului ;

— aflarea intențiilor și pozițiilor diferitelor organizații extremist-teroriste față de țara noastră, a caracteristicilor doctrinelor, formelor și metodelor lor de acțiune, a elementului uman folosit, a susținătorilor și potrivnicilor acestor organizații ș.a.

Pentru realizarea obiectivelor menționate este necesar deci să se dispună de un număr tot mai mare și mai diversificat de informații, utilizîndu-se cu eficiență : mijloacele și metodele specifice muncii de securitate ; contactele operative realizate în procesul muncii ; surse ocazionale, oficiale sau semif oficiale ; dispozitive de pază și apărare, sesizări ale oamenilor muncii ; mijloace de presă, radio și televiziune etc.

Indiferent de forma sub care se prezintă aceste date, ele sînt mai întotdeauna informații de primă sesizare sau de completare a unor informații obținute anterior, au un conținut care se referă la acțiuni cu urmări deosebit de grave, fapt pentru care, în analizarea și interpretarea lor, **este imperios necesar să se aibă în vedere că :**

— actele teroriste sînt îndreptate împotriva instituțiilor, personalităților sau a unor grupuri de oameni ;

— ele au un caracter violent, fiind realizate cu mijloace de distrugere (arme, explozibili, substanțe toxice) ;

— se soldează totdeauna cu pierderi de vieți omenești (de obicei persoane neînarmate), distrugeri materiale, afectarea sau chiar compromiterea unor relații interstatale ;

— aceste acțiuni se derulează rapid, sînt bine organizate și realizate în general de către indivizi veniți din exterior, cu documente de identitate aparținînd unor persoane și naționalități, altele decît cele reale ;

— executanții actului terorist sînt bine pregătiți fizic, cunosc și mînuiesc perfect armamentul și încărcăturile explozive, sînt indoctrinați pînă la fanatizare, manifestă cruzime în acțiunile lor.

Datorită acestor particularități, informației referitoare la inițierea sau comiterea de acte teroriste trebuie să i se acorde o atenție maximă, fiind necesar ca înțelegerea și interpretarea ei să se facă cu mult discernămint și în mod coroborat cu datele care alcătuiesc situația operativă generală, prin prisma intereselor statului nostru, a legilor și ordinelor

Iată de ce, la analiza informației de primă sesizare cu profil anti-terrorist trebuie să avem în vedere un minimum de elemente, cum sînt:

- studiul atent al acesteia, evaluarea gradului ei de obiectivitate;
- verosimilitatea informației, calitățile sursei furnizoare;
- stabilirea laturilor caracteristice și a unor concluzii corespunzătoare, juste;
- coroborarea cu datele obținute prin alte surse ori de către alte sectoare;
- aspectele neclare sau incomplete ale semnalării;
- împrejurările în care se preconizează a se realiza faptele;
- poziția participanților;
- dacă și ce se cunoaște despre persoanele și gruparea extremistă semnalate;
- ce posibilități are bănuitul, ce puncte vulnerabile există la obiectivul vizat, forțele de care dispunem;
- forța și tăria persoanei sau grupului semnalat;
- posibilitățile de documentare operativă (foto, film, percheziții secrete etc.);
- măsurile de prevenire ce se impun a fi luate.

O altă particularitate a materialelor de primă sesizare al căror conținut se referă la existența unor indicii privind inițierea sau comiterea de acte teroriste o constituie, aproape întotdeauna, **caracterul incomplet al datelor obținute** (nu se arată, de obicei, în mod înrunit locul, data, modalitățile de acțiune, obiectivele vizate, executanții etc.), care, de regulă, sînt indicii și nu certitudini, deoarece:

- actele teroriste sînt proiectate și organizate, de obicei, de grupări și persoane avînd bazele la distanțe mari de locul de executare, în afara frontierelor de stat ale R.S. România;
- activitatea organizațiilor extremist-teroriste este, prin ea însăși, secretă și deosebit de bine conspirată (se merge pînă acolo, încît proprii realizatori sînt avizați cu 2—3 zile înainte de data, locul și caracterul misiunii);
- limitarea accesului la izvorul informațiilor pentru factorii responsabili cu prevenirea comiterii actelor teroriste, din cauza unor impedimente, ca: dificultăți de limbă; deosebiri etnice și de convingeri politice; distanțe mari și greutatea legendării prezentei îndelungate a rețelei informative alături de izvorul principal al informațiilor; dificultăți mari de pătrundere în centrele și organizațiile extremist-teroriste; condiții care îngreuiază menținerea legăturii operative cu elementele din rețea pe timpul marșrutizării lor la distanțe mari etc.

Tot ca o particularitate a informației pe profil antiterorist trebuie înțeles și faptul că întotdeauna și în mod obligatoriu verificarea și aprofundarea datelor inițial obținute trebuie îmbinate simultan cu măsuri de protecție a posibilelor obiective vizate, respectiv: pază militară, gardare, controale milițienești și de acces la intrarea în țară, controale la locurile de cazare a străinilor, asigurarea aeronavelor, perfecționarea controlului accesului în obiective, control antiterorist, transmiterea informației celorlalte unități de securitate și miliție, stabilirea conlucrării cu acestea.

Referitor la informația privind intenții de acte teroriste, atragem atenția în mod deosebit asupra necesității verificării ei rapide, termenul legal de pînă la 30 zile prevăzut în instrucțiunile de muncă fiind un termen cu caracter general care nu privește toate aceste categorii.

Trebuie reținut că se trece imediat la verificarea informației obținute cu toate forțele și prin toate mijloacele și metodele specifice muncii de securitate.

Mai mult decît în oricare altă situație, verificarea informației pe profil de terorism trebuie să fie făcută pînă la capăt, cu maximă responsabilitate, minuțios, cu discernămint și abnegație, deoarece este vorba de protejarea unor valori deosebit de importante, ca: menținerea nealterată a relațiilor internaționale ale statului; viața unor personalități cu rol important în evoluția istorică a societății; bunuri materiale greu recuperabile; ordinea de drept internă și prestigiul internațional al statului nostru.

2. Situații care impun începerea urmăririi informative pe profil antiterorist

În conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului de interne nr. 001370/1978, Unitatea specială de luptă antiteroristă „desfășoară urmărirea informativă a tuturor persoanelor asupra cărora există suspiciuni sau indicii că fac parte din organizații extremist-teroriste, sprijină sau pregătesc comiterea de acțiuni prin mijloace teroriste“.

Pornind de la cerințele ordinului și precizările cuprinse în metodologia de lucru, aprobată în anul 1988, va trebui ca măsura începerii urmăririi informative să includă persoanele și faptele care vor fi selecționate în mod riguros și cu simț de răspundere, avîndu-se în vedere în mod deosebit următoarele categorii:

□ străini despre care se obțin informații verificate că sînt elemente teroriste, fac parte din organizații extremist-teroriste sau sînt simpatizanți ai acestora, veniți sub diverse acoperiri în țara noastră, ori care intenționează să ne viziteze;

diplomați, funcționari la oficiile diplomatice sau alte reprezentanțe semnalati că sînt membri ori au sarcini pe linia sprijinirii unor elemente sau organizații extremist-teroriste ;

emisari ai grupărilor și organizațiilor extremist-teroriste, legături ale acestora ;

foști cetățeni români stabiliți în străinătate care au atitudine ostilă țării noastre și posedă armament, fac parte sau simpatizează cu grupările și organizațiile extremist-teroriste, naționalist-iredentiste, neofasciste etc. ;

cetățeni români sau străini despre care se dețin date verificate că sînt legături și sprijină elemente teroriste prin culegerea de informații, depozitarea sau transportul de armament, muniții, găzduire ilegală sau în alte moduri ;

cetățeni români despre care se dețin informații că vor să întreprindă acțiuni de atentat, sechestrări de persoane sau deturnarea unor aeronave, nave sau altor mijloace de transport în vederea plecării din țară sau în alte scopuri ;

persoane interesate să obțină sau să confecționeze armament, încărcături explozive pentru obiective terorist-diversioniste ;

autori necunoscuți care au săvîrșit acte teroriste sau au făcut amenințări că vor întreprinde asemenea acțiuni.

Și în antiterorism, urmărirea informativă vizează verificarea complexă a informațiilor privitoare la pregătirea ori săvîrșirea atentatelor sau a altor acțiuni extremist-teroriste, în vederea prevenirii, descoperirii și lichidării unor asemenea fapte deosebit de periculoase pentru securitatea statului.

Ea trebuie realizată astfel încît să asigure prevenirea punerii în aplicare a intențiilor sau planurilor de acțiune ostilă, precum și curmarea acestora mai înainte de a putea produce consecințe prin care să prejudicieze securitatea statului.

Fiind o acțiune organizată, urmărirea informativă a suspectilor pe profil se realizează pe bază de planuri concrete, cu termene și responsabilități rigurose stabilite, iar măsurile prevăzute vor trebui să îndeplinească un **minimum de condiții**, respectiv :

— să aibă un caracter concret și obiectiv, corespunzător esenței acțiunii de clarificat ;

— să fie ofensive și continui ;

— să ducă la prevenirea comiterii actelor teroriste de către subiectul acțiunii sau legăturile sale ;

— să permită stabilirea concretă a planurilor, intențiilor, mijloacelor și metodelor pe care urmăritul și le propune, precum și a complicităților săi ;

— să asigure obținerea mijloacelor de probă necesare dacă vinovații urmează să fie trimiși în instanță ;

— în cazurile complexe lucrate în cooperare, să asigure sarcini concrete pentru fiecare unitate, schimbul operativ de date și conducerea unitară a lucrării.

Datorită caracterului deosebit de periculos al actului terorist, urmărirea elementelor suspecte va trebui să aibă o durată cît mai scurtă, iar atunci cînd informația se conturează în mod concludent, cazul trebuie să fie controlat și îndrumat în mod nemijlocit de către comanda unității ori șeful securității județene, care dispun de capacitatea necesară antrenării eficiente a întregului potențial uman și material necesar, pot asigura realizarea judicioasă a măsurilor din planurile de cooperare cu alte unități ale ministerului sau cu forțele chemate să contribuie la crearea condițiilor de realizare a măsurilor de prevenire prevăzute.

În situația cînd urmăritul sau grupul constituit se află într-o altă localitate decît în Capitală, cazul va fi luat în controlul unității de specialitate care, conform dispozițiilor Ordinului nr. 001370, are obligația să contribuie direct la lucrarea și soluționarea lui, folosindu-se inclusiv întregul potențial informativ și de luptă de care se dispune la nivelul întregii țări. La nevoie, în astfel de împrejurări, cadre din comanda unității centrale sau ofițeri specialiști din aceasta se deplasează la securitatea județeană implicată și contribuie nemijlocit la soluționarea completă a problemei.

Avînd în vedere particularitățile actului terorist, este necesar să reținem că, în situația în care elementul sau grupul urmărit se află deja în țară, după raportarea situației la conducerea Departamentului Securității Statului, în afara măsurilor de urmărire activă și menținere sub control a acestora, trebuie adoptate simultan și alte **măsuri asiguratorii**, astfel :

— alertarea (întărirea) sistemului de pază și apărare a obiectivelor vizate sau instituirea imediată a acestuia acolo unde nu există ;

— transmiterea la toate dispozitivele de pază ale obiectivelor vizate direct sau care pot constitui obiectul unor acțiuni paralele — a datelor care să permită identificarea suspectilor, precum și la detașamentul special de asigurare a securității aeronavelor, la aeroporturi și la Unitatea specială 3 securitate ;

— transmiterea informației la P.C.T.F.-uri pentru a se proceda la intensificarea controlului de frontieră, în scopul depistării eventualelor noi legături ce vor veni din străinătate, ori a celor care ar intenționa să părăsească teritoriul R.S. România ;

— intensificarea muncii informative asupra elementelor aflate în lucru și care ar putea fi incitate la acțiune de prezență în țară a suspectilor ;

ților urmăriți, precum și în mediile și locurile pretabile, în vederea descoperirii tuturor persoanelor suspecte că ar putea fi implicate în astfel de situații;

— informarea celorlalte unități operative ale Ministerului de Interne și Departamentului Securității Statului pentru a intensifica munca informativ-operativă în sectoarele specifice de care răspund, în scopul depistării eventualelor elemente care au scăpat nesupravegheate, ca urmare a concentrării atenției asupra grupului principal;

— alertarea forțelor care asigură în această perioadă securitatea unor personalități sau delegații străine aflate în vizită în R.S. România;

— adoptarea altor măsuri specifice, care să asigure prevenirea comiterii actului terorist spre care și-ar putea dirija atenția elementele sau grupul respectiv.

Din cele expuse mai sus se desprind unele concluzii specifice urmării informative a suspectilor de terorism, și anume:

— scopul principal îl constituie cunoașterea din timp și zădărnicierea comiterii oricărei acțiuni cu caracter terorist pe teritoriul țării noastre;

— măsurile de lucrare a cazurilor trebuie să fie operative, eficiente, ofensive, continue și complexe (adică în paralel cu măsurile specifice muncii de securitate se iau și măsuri asiguratorii);

— în soluționarea cazurilor de terorism sînt angrenate, la nevoie, forțe și mijloace numeroase și diversificate;

— termenele de soluționare sînt scurte, nu se admit amînări sau tergiversări, ezitări, neangajare;

— măsurile adoptate trebuie să aibă în vedere evitarea creării de stări de încordare sau animozitate între state, organizații internaționale sau instituții similare, influențarea negativă a stării de spirit a populației sau comunității umane în sinul căreia se derulează acțiunile de prevenire;

— dosarele de urmărire informativă pe linie de antiterorism se analizează operativ, pe măsura derulării cazului, fără a se aștepta împlinirea termenului legal de 3 luni;

— cadrele de specialitate trebuie să dovedească discernămint politic și profesional, abnegație, curaj, fermitate și dăruire în lucrarea și rezolvarea cazului.

3. Modalități de soluționare a cazurilor ce fac obiectul urmăririi informative pe profil anti-terorist

Referitor la modalitățile de finalizare a dosarelor de urmărire informativă pe profil antiterorist, apreciem că abordarea problemei trebuie făcută din două unghiuri diferite, și anume: ● modul de soluționare

a acțiunilor ai căror subiecți sînt străini și ● modalități de soluționare a dosarelor ai căror subiecți ar putea fi cetățeni români.

Problema acțiunilor cu subiecți care ar putea fi cetățeni români este reglementată de Instrucțiunile D/00190/1987 și Codul penal al R.S. România; pe de altă parte, nu se poate vorbi despre existența în R.S. România a unui fenomen terorist cu autori provenind din sinul populației autohtone, ci trebuie avute în vedere acele elemente declasate, căzute sub influența unor cercuri ostile aflate în străinătate și care își propun să organizeze acțiuni prin metode sau mijloace de inspirație terorist-diversionistă.

O atenție aparte trebuie acordată însă finalizării acțiunilor cu subiecți străini, deoarece practica de pînă acum a aparatului specializat din Departamentul Securității Statului a dovedit că țara noastră este inclusă în sfera de interes a unor organizații extremist-teroriste cu sediul în exterior, că pînă în prezent au fost zădărniciate deja mai multe acțiuni proiectate a se realiza pe teritoriul țării noastre și că, din datele și informațiile de care dispunem, nu se întrevede îndepărtarea pericolului pentru o perioadă destul de mare de timp în viitor.

Din experiența de pînă acum, în conformitate cu reglementările în vigoare și interesele decurgînd din orientările politicii statului nostru, cele mai indicate **modalități de soluționare a cauzelor privind activitățile cu profil terorist** s-au dovedit a fi următoarele:

◆ întreruperea dreptului de ședere a suspectilor în R.S. România, scoaterea din țară și includerea lor pe lista persoanelor indesezirabile;

◆ în baza probelor de necontestat — obținute ca urmare a documentării ori a realizării flagrantului, confiscării armamentului, muniției și a substanțelor explozive pe care infractorii le au asupra lor —, să se treacă la reținerea, anchetarea, trimiterea în justiție a vinovaților și tragerea lor la răspundere conform legii;

◆ confiscarea mijloacelor de transport și a tehnicii de luptă, influențarea pozitivă pe durata anchetei a arestaților, strădania de a-i transforma din dușmani în prieteni ai R.S. România;

◆ influențarea pozitivă a urmăriților cu ajutorul rețelei, a factorilor educaționali și a celorlalte mijloace specifice muncii de securitate (infiltrarea unor ofițeri, contacte operative, acțiuni de intimidare și dezinformare etc.), încă din faza pregătitoare a acțiunii, determinarea lor să renunțe la executarea misiunii și depunerea de eforturi pentru atragerea la colaborare a celui mai pretabil membru al grupului;

◆ destrămarea grupărilor constituite, determinarea membrilor lor să renunțe la acțiunile preconizate, concomitent cu aplicarea unor măsuri administrative sau de altă natură.

Menționăm că, având în vedere caracterul profund politic al muncii aparatului antiterorist, interesele statului, poziția clară și fermă de apărători ai drepturilor omului, ai păcii și ai libertății popoarelor pe care statul și partidul nostru o au în contextul vieții politice internaționale, măsurile de finalizare a dosarelor de urmărire informativă cu subiecți suspecti de terorism, în situația în care acțiunile de prevenire nu au dat randament ori nu au putut fi aplicate, trebuie să reflecte, în principal, fermitatea și decizia poporului de a-și apăra neștirbite valorile, precum și înaltul umanitarism care se află la baza procedurii penale și a legislației R.S. România.

Colonel Voicu Dumitru



DIN

EXPERIENȚA

NOASTRĂ

Modul cum se acționează pentru valorificarea informațiilor în activitatea de prevenire

Convorbire cu tovarășul colonel SIMA TRAIAN, șeful Securității județene Timiș

Întrebare : Analiza statistică pe baza datelor din evidențele Centru-lui de Informatică și Documentare privind acțiunile preventive realizate de unitatea dumneavoastră în anul 1988 indică atît situarea Securității județene Timiș pe unul din primele locuri pe țară, cît și creșteri semnificative față de perioadele anterioare. Care au fost măsurile ce le-ați întreprins în vederea obținerii acestor rezultate ?

Răspuns : Trebuie să arăt, în primul rînd, că, în domeniul și perioada la care vă referiți, principala preocupare avută în atenție a constituit-o îndeplinirea întocmai și la parametri calitativi superiori a prevederilor Instrucțiunilor nr. D/00190/1987 privind organizarea și desfășurarea activității informativ-operative a organelor de securitate.

În acest sens, făcînd pentru început unele considerente de ordin general, pot să subliniez că am acționat cu mai multă fermitate pentru îmbunătățirea planificării și organizării muncii, folosirea mai combinativă și eficientă a tuturor mijloacelor și metodelor specifice, precum și lucrarea activă cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, cu colectivele de oameni ai muncii.

Mai concret, apreciez că rezultatele pozitive obținute s-au datorat, în principal, următorilor factori :

— dezvoltarea capacității de cuprindere și cunoaștere a problematicei specifice cu care ne confruntăm, punînd accentul pe îmbunătățirea structurii, amplasării și calității potențialului informativ, care a sporit cu aproape 15% comparativ cu anul precedent ;

În vederea generalizării experienței pozitive în diferite domenii ale muncii de securitate vom insera cu mai multă regularitate în cadrul acestei rubrici articole privind rezultatele mai deosebite obținute de unele organe ori compartimente de muncă, precum și măsurile de ordin organizatoric sau de comandă ce au stat la baza lor, sens în care solicităm și alte materiale care să răspundă scopului propus.

— dirijarea, instruirea și educarea cu mai mult profesionalism a surselor de informare, fapt ce a determinat creșterea corespunzătoare a numărului informațiilor și semnalărilor cu conținut operativ;

— perfecționarea conlucrării între toate compartimentele operative și cooperarea sistematică cu celelalte organe și formațiuni ale Ministerului de Interne;

— organizarea riguroasă a întregii activități, îmbunătățirea actului de comandă și a stilului de muncă la nivelul factorilor de conducere, instituirea unui sistem exigent de control asupra executării sarcinilor, întărirea spiritului de ordine și disciplină.

Cu riscul de a mă repeta, doresc totuși să menționez încă o dată că nu reușeam realizarea mai multor acțiuni cu caracter preventiv față de perioadele anterioare, dacă nu puneam accent pe sporirea semnificativă a numărului surselor cu posibilități, care ne-au furnizat un volum mai mare de informații ce au stat la baza creșterii de ansamblu a măsurilor de prevenire, respectiv, cu 25% în ceea ce privește avertizările, 35% la influențările pozitive și 28% la atenționări.

În același timp, măsurile stabilite cu prilejul analizelor periodice au determinat sporirea considerabilă a semnalărilor de interes referitoare la străini și legăturile acestora, toți ofițerii compartimentelor informativ-operative manifestând o preocupare constantă pentru implementarea lor în sistem automat.

Întrebare: Care au fost, pe priorități, principalele acțiuni cu caracter preventiv întreprinse?

Răspuns: Îmbunătățirea muncii cu rețeaua și perfecționarea conlucrării cu organismele democrației muncitorești-revoluționare ne-au permis stăpînirea în condiții mai bune a situației operative din unitățile economice, platformele industriale, obiectivele cu grad ridicat de vulnerabilitate și cu tehnică de vîrf sau cu sarcini pe linia programelor prioritare ale economiei naționale.

Ca urmare a sporirii volumului datelor și informațiilor de interes operativ, au fost prezentate organelor de partid cu 15% mai multe informări pe probleme ale muncii de securitate în economie, iar numărul sesizărilor la conducerile unităților și organismelor de stat cu atribuții în domeniu a crescut cu aproape 20%. De asemenea, s-au înaintat direcției centrale de profil un număr sporit de rapoarte-sinteză cu probleme de interes operativ, întrucît în unele situații se impunea intervenția la forurile tutelare ale unităților economice sau la nivelul guvernului.

și-a creat un sistem mondial de gazde și călătorii turistice, în peste 100 de țări, întreținînd legături cu unele organisme ale O.N.U., dar și cu multe cercuri și grupări cu preocupări în domeniul drepturilor omului, ostile socialismului, inclusiv „Amnesty International”. Dispune de un comitet executiv organizat pe funcțiile de secretar general, președinte, vicepreședinte, coordonatori regionali (continentali — cel pentru Europa se află în R.F. Germania) și naționali, iar periodic ține conferințe internaționale (ultima la Roma în 1986).

Sistemul de gazde cunoaște permanent modificări, iar cele create în unele țări socialiste — datorită prevederilor legale referitoare la relațiile cetățenilor acestora cu străinii — sînt considerate clandestine și folosite confidențial numai de persoane aprobate de secretariatul general. Acest aspect, deosebit de important, duce la concluzia că se urmărește sub acoperirea respectivă culegerea de informații, ceea ce, de altfel, s-a și confirmat în cazul la care ne referim. Mai ales că, prin regulile impuse, vizitatorii au obligația față de gazde de a lua parte la viața lor, a-i ajuta la unele treburi gospodărești și a studia condițiile în care trăiesc, pe baza cărora întocmesc rapoarte amănunțite către coordonatorii regionali.

La puțin timp după trimiterea scrisorii amintite secretariatului general din Liverpool, „Marian” a fost contactat — la solicitarea coordonatorului european Fried Antonie — de către cetățeană americană Boerger Maria, membră a „SERVAS”, lector de limba engleză la Facultatea de filologie din Sibiu, cu intenția vădită de a-l recruta pe acesta ca membru al organizației. Întîlnirea s-a desfășurat la Timișoara, la domiciliul unui alt lector american din localitate, Boerger Maria acționînd conform regulilor conspirative ale instituției, prilej cu care a rezultat predispoziția cetățeanului român de a furniza unele informații din domeniul social-politic, interpretate ostil datorită influenței nocive exercitate asupra sa de postul de radio autointitulat „Europa liberă”.

Cu prilejul unei călătorii turistice în Ungaria, beneficiind de recomandările coordonatorului european, „Marian” a fost găzduit la Budapesta de numita Boikliev Emilia, membră a „SERVAS”, care l-a racolat și recrutat în calitate de gazdă a organizației, confirmînd în R.F. Germania că respectivul îndeplinește condițiile de încredere necesare. Aceasta, după ce obiectivul a fost studiat și recomandat atît de Boerger Maria, cit și de un alt cetățean străin, pe care cel în cauză a acceptat fără rezerve să-l primească la

domiciliul său și care, „întimplător“, nu a mai revenit în România.

În acest mod, „Marian“ a devenit o gazdă creată în țara noastră, atribuindu-i-se rolul de „coordonator național“, calitate în care a desfășurat următoarele activități :

— a menținut o legătură permanentă cu coordonatorul european Fried Antonie și cei naționali din Ungaria (Boikliev Emilia, apoi Nagy Edith) și R.P. Bulgaria (Alexiev Borisov Alexandru) de la care lua cunoștință de sosirea unor străini și le confirma, în fiecare caz, posibilitatea găzduirii lor ;

— a fost gazdă și s-a ocupat de organizarea neoficială, contrar prevederilor legale, a vizitelor mai multor turiști străini, sens în care personal sau prin alți membri ai familiei i-a așteptat la gară ori aeroport, a acceptat vizita lor la domiciliu, oferindu-le în unele cazuri și serviciile de găzduitor, asigurând rolul de ghid în Timișoara, a primit și oferit cadouri, în final informând coordonatorul european despre realizarea contactelor respective ;

— a efectuat două călătorii în Ungaria și R.P. Bulgaria, beneficiind de serviciile organizației, iar în 1986 a intenționat să plece și în Italia în același mod, cu scopul nedeclarat la organele de pașapoarte de a participa la conferința europeană a acesteia. Despre felul cum

au decurs primele două călătorii a informat coordonatorul european, conform regulilor stabilite ;

— a punctat personal o gazdă din Cluj-Napoca, fost coleg de facultate, căruia i-a pus la dispoziție documentele de informare asupra organizației și formele necesare aderării în calitate de gazdă, dar tentativa a eșuat ;

— a primit sarcina din partea coordonatorului european să ofere documentația necesară despre un alt cetățean român, din Miercurea Ciuc, punctat cu prilejul unei vizite în Ungaria ca fiind pretabil pentru a deveni gazdă „SERVAS“ ;

— a întreținut un contact permanent în calitate de „coordonator național“, cu alte 3 gazde create ulterior în țara noastră (două din București și una din Arad), pe care le-a vizitat, oferindu-le materiale documentare despre organizație.

În toată această perioadă „Marian“, conștient că prin preocupările sale încalcă legile statului român, a respectat instructajul coordonatorului european de a păstra o deplină conspirativitate asupra acțiunilor sale, ascunzând rudelor, prietenilor sau colegilor de serviciu faptul că există o asemenea organizație, la care a aderat. Mai mult, în urma unei acțiuni de prelucrare contrainformativă la locul său de muncă asupra prevederilor legale privind apărarea secretului de stat și rela-

țiile cetățenilor români cu străinii, a distrus toate materialele documentare despre „SERVAS“ deținute la domiciliu, a încetat un timp legăturile cu Fried Antonie, în scrisori folosea un limbaj convențional, creându-și acasă ascunzători pentru registrele și caietele cu evidența corespondenței din străinătate.

Deși în procesul urmăririi informative nu au rezultat indicii de transmitere de către cel în cauză a unor date și informații cu caracter secret de stat, prin preocupările sale a încălcat flagrant prevederile legale cu privire la modul de stabilire a relațiilor cu străini și, mai ales, în vederea obținerii de avantaje materiale, a comentat tendențios, denigrator realitățile social-politice din țara noastră, favorizând activitățile de natură informativă ale străinilor cu care a intrat în contact.

Pentru aceste fapte, cu acordul unității centrale de profil, după ce s-a analizat posibilitatea angrenării obiectivului într-un joc operativ de dezinformare, influență sau contra-propagandă, concluzionându-se că nu prezintă încrederea necesară, „Marian“ a fost avertizat, ulterior stabilindu-se că măsura și-a atins scopul.

Din analiza cazului se poate desprinde concluzia că, în condițiile cînd atît „Marian“, cît și celelalte persoane din țară atrase la asemenea activități au fost neutralizate, există și în continuare posibilitatea ca „SERVAS INTERNATIONAL“ să încerce punctarea și recrutarea în calitate de gazde ale sale și a altor elemente neloiale orînduirii socialiste, cu manifestări dușmănoase, predispuse a avea preocupări ostile.

Căpitan Dragoman Romul

BOLNAVUL MINTAL ȘI CÎTEVA DIN PROBLEMELE MUNCII DE SECURITATE

Prin natura și specificul muncii lor, lucrătorii de securitate acționează împotriva elementelor ostile societății noastre socialiste. Necesitatea de a descoperi aceste elemente, cât și de a-și forma solide priceperi și aptitudini de relaționare psihosocială — aproape că nu se mai cere discutată. Importantă în acest context este cunoașterea comportamentului acelor elemente cu tendințe psihopatologice, care, în anumite situații, să-l aducă pe individ în conflict cu legea, să comită fapte antisociale.

Psihicul constituie principalul instrument al adaptării omului la mediu. Componentele sale, procesele și funcțiile mintale contribuie fiecare, în mod specific, la adaptare. Astfel, *percepția* permite reflectarea directă și unitară a însușirilor structurii obiectelor și fenomenelor în forma imaginilor primare, *memoria* — reflectare a experienței acumulate a omului — s-a dovedit utilă orientării acestuia în mediu, *limbajul* — instrument al gândirii — face posibilă comunicarea, iar *caracterul* pune de acord conduita individului cu cerințele societății.

Dacă aceste procese vor suferi tulburări, capacitatea de adaptare bio-psiho-socială a persoanei va fi afectată și va conduce la completa ei anulare. *Starea de sănătate mintală* apare, astfel, ca una din condițiile esențiale ale adaptării și integrării sociale a omului, fără a fi însă singura. Nu orice inadaptare are însă drept cauză deteriorarea sănătății mintale a persoanei, după cum, nici patologia mintală nu apare totdeauna evidentă în răspunsul individului la solicitările ambianței.

Afectînd în grade diferite adaptarea omului la mediu, patologia mintală poate, în anumite situații, să contrapună pe individ semenilor și autorităților, bolnavii mintal, ca și infractorii fără afecțiuni, putînd comite acte antisociale îndreptate deopotrivă asupra persoanei, a prietenății, a moravurilor și chiar a statului.

Principalele categorii de boli și tulburări psihice sînt : *

* În prezentarea lor nu urmărim descrierea aspectelor clinice, ci a trăsăturilor de personalitate specifice bolnavului respectiv, insistînd, mai ales, asupra manifestărilor sale cotidiene și a implicațiilor rezultate de aici.

1. **NEVROZELE** care traduc un „dezechilibru“ psihic, de intensitate scăzută, apărut în „dialogul“ continuu om-mediul ca răspuns la „obstacolele“ pe care le ridică în calea adaptării, fie mediul, fie chiar omul. Tulburările nevrotice fiind, în general, ușoare, nu ating „nucleul“ personalității, adaptarea persoanei se păstrează, dar se realizează cu prețul unor eforturi intense.

Neurastenicul oferă imaginea tipică a suferindului nevrotic : obosit, neliniștit, indispus, lipsit de chef și inițiativă, irascibil și capricios. El nu mai suportă zgomotele și gălăgia și nu mai are răbdare în a finaliza activitățile începute : o lucrare, o carte de citit. Manifestă numeroase acuze organice, care îl preocupă și-l îngrijorează intens și pe care le descrie în detaliu, apelînd la cele mai inedite comparații.

Deși nevroza nu alterează discernămintul și responsabilitatea juridică ale persoanei, ea slăbește considerabil funcțiile psihice : atenția, memoria, eficiența gândirii, stăpînirea de sine etc. În plan profesional, nevroticul devine deseori neatent, superficial, delăsător și dezinteresat, preocupările sale centrîndu-se asupra necazurilor personale. Capacitatea sa de autocontrol fiind diminuată, el devine deseori un „inductor“ negativ al unui climat de muncă încordat, presărat cu numeroase tensiuni și conflicte interpersonale, birfe și clevetiri, comentarii tendențioase sau ofense deschise la adresa unora din conducătorii de întreprinderi etc. Problema acestor comportamente se cere avută în vedere în permanență, dar mai intens în cadrul unităților militare, întreprinderilor „cu foc continuu“, al celor de comerț exterior ș.a., unde astfel de manifestări pot avea consecințe din cele mai nefavorabile asupra evidențelor contabile, păstrării și manipulării documentelor secrete, cât și a derulării unor contracte cu parteneri străini, climatului de muncă etc.

Manifestarea nevroticului — grefată pe un caracter insuficient educat, deficitar, caracterizat prin scăderea toleranței la frustrații și o slabă cenzură morală — poate să afecteze garanțiile moral-politice ale persoanei, în special ale acelor elemente care trimise în străinătate cu diverse misiuni (încheierea sau urmărirea unor contracte economice) sînt pretabile la divulgarea unor date secrete sau la refuzul înapoierii în țară.

2. **PSIHOZELE** — sînt alterări grave ale personalității, greu vindicabile, evoluînd cel mai adesea către cronicizare și degradare mintală progresivă. Adaptarea la mediu a bolnavului psihotic este anulată de dezorganizarea sa mintală profundă, ea trebuînd să fie preluată și asistată de către societate.

Această categorie de tulburări este reprezentată de următoarele boli : psihoza maniaco-depresivă, schizofrenia, parafrenia și paranoia. Caracteristic acestor boli este faptul că principalele funcții mintale (per-

cepția, gândirea, afectivitatea) sînt puternic alterate patologic, manifestîndu-se prin :

— *halucinații* — percepții fără obiect, cel mai adesea auditive, sub formă de voci. Bolnavul, fiind convins de realitatea stimulului, acționează în consecință : privește în jur, ascultă atent, vociferează, se agită, lovește, se apără, fuge îngrozit etc. Astfel de bolnavi pot fi surprinși vorbind singuri pe stradă, în locuri publice, gesticulînd sau amenințînd ; ei pot fi recunoscuți după comportament și ținută, în apropierea dispozitivelor de securitate și gardă instituite în diferite locuri etc. ;

— *idei delirante* (deliruri) supranumite „idei fixe“ constituie convingerea falsă, patologică a bolnavului psihic asupra unor realități inexistente.

După conținutul lor tematic, unele deliruri au ca notă generală tristețea, suferința (delirul de autovinovăție, ruină, inutilitate socială), riscul lor major pentru bolnav traducîndu-se în acte de automutilare și sinucidere. Alte deliruri traduc o notă de bună dispoziție sufletească : individul se consideră posesorul unor averi însemnate (delir de grandoare), lucrează la invenții deosebit de importante (delir de invenție) sau se consideră înrudit, descendent direct al unor înalte personalități politice, decedate sau în viață (delir genealogic sau de filiație). Spre exemplu, o individă, în vîrstă de 70 de ani, afirmă „că este moștenitoarea Palatului și că are dezlegarea fostului proprietar de a intra în posesia moștenirii“. Un inginer proiectant nu este de acord cu proiectele edilitare oficiale și încearcă să se adreseze conducerii superioare de partid și de stat pentru a propune propriile sale proiecte.

Deosebit de frecvente în cazul bolnavilor psihic sînt însă delirurile ce conțin ideea de frustrare, agresionare, persecuție și urmărire, organele de securitate fiind des invocate în acest sens. Individul — bolnav psihic — are impresia că ar fi pus sub observație, urmărit, ascultat (delir de urmărire), privat de drepturi și avantaje legitime pe măsura rezultatelor profesionale și capacităților sale intelectuale (delir de persecuție) că, spre exemplu, între colegii de serviciu și șefii săi sau între aceștia și organele de stat au avut loc înțelegeri referitoare la urmărirea și persecutarea sa (delir de relație) etc.

Un astfel de mod de gândire este caracteristic pentru paranoia. Frecvent, boala debutează lent, insesizabil, aducînd modificări progresive în conduita individului : devine pe zi ce trece mai bănuitor și interpretativ și i se conturează treptat convingerea că, datorită valorii sale și activității depuse, șefii, colegii, rudele sau vecinii și chiar autoritățile au tot interesul să-l stînjenească, să-l șantajeze, să-l împiedice în

realizarea intereselor sale. În mod corespunzător, individul își modifică atitudinea față de aceștia, devine ascuns, suspicios, necomunicativ, verifică în mod obsesiv și permanent orice bănuială sau „ipoteză“, prefigurîndu-și, totodată, primele măsuri de apărare și contraatac împotriva celor pe care îi consideră potrivnici, redactînd : scrisori, reclamații, memorii, denunțuri anonime. Se oferă voluntar pentru a furniza informații organelor de securitate și miliție.

În virtutea ideilor sale, paranoicul adună hirtii doveditoare, notează tot ce ar putea constitui cîndva probe, argumente, mărturii, fiind tot timpul pregătit să se apere, să riposteze, să dovedească, să acuze. Este și motivul pentru care, inițial, paranoicul poate convinge și avea cîștig de cauză asupra unor persoane neavizate (delir indus), dînd serios de lucru unor organe de justiție și organisme de control. Din această categorie se recrutează, de altfel, procesomanii de profesie.

Actele antisociale comise de paranoici au, de regulă, un caracter lucid, premeditat, motivația lor găsindu-se în sistemul delirant, interpretativ și revendicativ al individului. În ordinea frecvenței se pot aminti insultele, denunțurile și reclamațiile calomnioase pe care, uneori, încearcă să le transmită și în afara țării pentru a fi publicate.

Paranoicul este capabil și de alte acte antisociale, din cele mai grave și diverse, mergînd de la furtul și distrugerea unor documente secrete aflate în posesia altor colegi, la avarierea gravă a unor utilaje — ambele în scop de răzbunare —, pînă la denigrarea în public a politicii organelor locale de conducere și instigarea la acțiuni turbulente ;

— *tulburările psihice de involuție* — au la bază cauze fiziologice diverse și apar la unele persoane după vîrsta de 50 de ani, caracterizîndu-se printr-o deteriorare progresivă, globală și ireversibilă a unor funcții mintale, cum ar fi : memoria, gândirea critică, afectivitatea, stăpînirea de sine și conștiința morală. Aspectul individului, cît și ținuta sa vestimentară, devin cel mai adesea caracteristice pentru starea sa de degradare mintală.

Pe fondul acestor tulburări, bătrînii rîmași singuri sau scăpați de sub controlul familiei pot comite acte antisociale diverse, inclusiv comentarii tendențioase în grup, manifestări ostile în public sau redactarea și difuzarea a tot felul de memorii, reclamații, înscrisuri cu conținut injurios, denigrator etc.

3. **PSIHOPATIILE** — constituie „tipare“ defectuoase, disarmonice de structurare a personalității unor indivizi, manifeste la aceștia pe tot parcursul vieții, începînd uneori din copilărie. Caracteristica lor de-

finitorie este deficitul moral, de caracter și orientare constant asocială a psihopatului.*

Deoarece acest deficit nu apare întotdeauna evident, majoritatea specialiștilor nu consideră psihopatiile ca boli mintale „clasice”, ci le situează undeva între normal și patologic, mai aproape de acesta din urmă.

În timp ce capacitatea adaptativă a nevroticului rămâne totuși posibilă, iar cea a psihoticului este anulată, adaptarea psihopatului la societate se realizează printr-o formă originală, și anume prin lezarea normelor morale ale colectivității căreia îi aparține individul. Este și motivul pentru care psihopatul este considerat „prototipul psihopatologic al comportamentului deviant” (Dr. V. Dragomirescu), avînd în vedere incidența deosebit de ridicată a acestora în cadrul delincvenței generale și, mai ales, a infractorilor recidiviști.

Sfera psihopatiei acoperă în tipologiile clasice și alte categorii umane, cum ar fi: agresivii, scandalagiii, leneșii și chiulangiii, mincinoșii, exaltații afectiv (fanaticii), vanitoșii, nemulțumiții cronici (așa-ziiși protestatari și reformatori), aventurierii, perversii sexual, sadicii și toxicomanii.

În sinteză, principalele aspecte mai semnificative din evoluția psihopatului sînt:

— proveniența din familii dezorganizate, caracterizate de: infidelitate, abandon, divorț, alcoolism, violență, gelozie;

— educația individului se exercită dificil, atît în familie, cît și în școală, el constituind pentru ambele un „element problemă”;

— dezinteresul pentru învățatură și refuzul școlii, paralel cu interesul său pentru „anturajele” stradale, pentru grupul de prieteni cu preocupări nesănătoase, aventuriste, huliganice, majoritatea actelor infracționale fiind săvîrșite în grup: fugă de acasă, furturi din locuințe, huliganism, vagabondaj, aventuri în grup, precocitate în relațiile sexuale, acostări, violuri etc.**;

— în general, psihopatul suportă greu și abandonează orice formă de activitate organizată (școală, profesie, familie), care impune restricții, program fix, obligații și renunțări. Disciplina riguroasă (stagiul militar, detenția, școlarizarea) îi scoate pregnant în evidență incapacitatea de adaptare socială și de răspuns. Este și motivul pentru care psihopatul poate fi găsit deseori neîncadrat în muncă, trăind din expe-

* În limbaj curent, termenul de „psihopat” este folosit generic pentru orice tulburare și boală din sfera psihiatriei. În limbaj științific psihopatologic utilizarea acestui termen desemnează însă numai diagnosticul de „psihopatie”.

** Vezi nr. 1/1983 al publicației „Securitatea”, pag. 59.

diente, în concubinaj, lăsînd în urmă una sau mai multe căsătorii, schimbînd frecvent partenerul de viață, locul de muncă, profesia; este preocupat să obțină un statut social superior care să-i ofere posibilitatea obținerii unor diferite avantaje.

Studiile de specialitate arată o incidență ridicată a psihopaților în mai toate infracțiunile din competența organelor de miliție. Dat fiind însă profilul lor „moral”, astfel de indivizi pot cădea cu ușurință victime propagandei externe ostile, emigraționiste sau naționalist-șovine, pentru care ei trebuie să stea și în atenția aparatului de securitate.

Frecvente în cazul psihopaților sînt și constituirea în anturaje cu preocupări nesănătoase, aventuriste și cosmopolite — care promovează concepții străine modului nostru de viață —, răspîndirea unor fițuici cu conținut ostil, incitarea la acțiuni turbulente și încercări de trecere frauduloasă a frontierei.

Comportamentele antisociale ale acestor categorii de indivizi sînt scot pregnant în evidență necesitatea ca, în procesul cunoașterii complexe cu mijloace speciale, lucrătorii de securitate să acorde atenție maximă rutei de viață (biografiei), precum și manifestărilor și concepțiilor fiecărei persoane în parte.

Alte probleme în legătură cu bolnavul mintal

Dacă ponderea bolnavilor psihic în rîndul populației este scăzută și nu ridică probleme deosebite, nu același lucru se poate spune despre incidența acestora în ceea ce privește faptele antisociale, lucru confirmat printr-o serie de studii pe această linie. Practica judiciară arată că astfel de persoane apar mai frecvent în ipostazele de autori și victime ale actelor infracționale. Alteori, constituie principalii bănuți într-o gamă largă de infracțiuni împotriva persoanei, a moravurilor sociale sau alte fapte antisociale.

Cel mai adesea, actele antisociale avînd ca suport patologia mintală apar ca rezultat a trei factori: starea psihologică actuală, psihotă, dezorganizată sau tulburată de alcool; personalitatea obișnuită a individului cu valorile și tendințele ei latente; influențele mediului care pot fi incitante, favorizante sau provocatoare. De menționat în acest sens și „alterările” secundare din personalitatea unor bolnavi, rezultate din reacția deseori intolerantă a colectivității la suferința lor. Astfel de tulburări secundare, induse de mediu, se pot regăsi în forma unor răzbunări și agresii ale bolnavului asupra altora, mai ales în cazul epilepticilor, paranoicilor și al schizofrenicilor. Într-un astfel de caz, un schizofrenic aflat într-o stațiune de tratament balnear, „șica-

nat⁴ de personalul hotelului pentru dispariția unei perne din camera sa de cazare, a redactat o serie de fișici cu conținut necorespunzător, pe care le-a împrăștiat de pe acoperișul imobilului.

Intr-un anume fel se poate afirma că nu există o legătură directă între intensitatea tulburărilor mintale și gravitatea infracțiunii sau natura sa. Atât lucrările de specialitate, cât și practica judiciară oferă suficiente exemple de infracțiuni grave săvârșite de indivizi cu ușoare tulburări mintale, mai ales psihopați, precum și de acte antisociale de gravitate scăzută (cerșetorie, vagabondaj, scandaluri, prostituție) comise de persoane cu severe și pronunțate tulburări psihice.

Afecțiunea mintală determină, în general, scăderea capacității de adaptare socială a individului și a gândirii sale critice, realiste, fapt pentru care aceștia pot deveni cu ușurință „unelte oarbe” în mâna unor infractori versați, a unor elemente ostile, dușmănoase, sau a unor cercuri reacționare din străinătate. La astfel de indivizi, influența negativă poate fi facilitată și potențată de însuși conținutul morbid al personalității lor, ca în cazul unor influențe referitoare la așa-zisa lipsă de drepturi religioase, pe fundalul unei psihopatii fanatice sau al unei paranoia mistice. Într-un astfel de caz, un ins, considerându-se „misionar al Domnului” (paranoic mistic), s-a travestit în pelerin-propovăduitor și, înarmat cu cărți „sfinte”, dosare voluminoase și însemne religioase, a încercat să prolifereze convingeri mistice și să recruteze prozeliți pentru o sectă nouă, incitându-i pe aceștia la acțiuni protestatare.

În cazul deliranjilor cronici, cu idei de reformare politică, persecuție, conspirație, astfel de influențe pot merge de la omoruri cu ferocitate pînă la acte nebunești, atentate și sabotaje. Spre exemplu, un suferind de schizofrenie paranoidă a demontat eclisele de la calea ferată, provocînd deraierea a două locomotive și a 7 vagoane de marfă.*

Căpitan Spătaru Petre

* Spațiul alocat acestui documentar nu a permis cuprinderea tuturor problemelor importante pentru tema în discuție, care este tratată pe larg în lucrarea „Aspecte psihosociale și judiciare în conduita bolnavului psihic”, semnată de același autor, editată de Serviciul editorial și cinematografic al Ministerului de Interne,



SERVICIUL DE SPIONAJ HORTHYST ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI ÎNTRE CELE DOUĂ RĂZBOAIE MONDIALE

După declanșarea crizei müncheneze, în toamna anului 1938, Serviciul de spionaj ungar, organizațiile fascist-teroriste și paramilitare, societățile revizioniste și naționalist-șovine cu concursul instituțiilor culturale-științifice, sub îndrumarea Secției a II-a de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, și-au amplificat acțiunile diversioniste în vederea falsificării adevărului istoric privind Transilvania și alte teritorii revendicate de Ungaria horthystă din țările succesoare ale monarhiei austro-ungare, în scopul creării unui climat favorabil, pe plan internațional, revizuirii Tratatului de pace de la Trianon și satisfacerii pretențiilor revanșarde ale Ungariei horthyste, al dezinformării opiniei publice internaționale, precum și al influențării cercurilor politice conducătoare dintr-o serie de țări ale Europei, Americii și Asiei. În această acțiune au fost angrenați istorici, geografi, etnografi, economiști, filozofi, scriitori, publiciști și cadre ale aparatului propagandistic revizionist horthyst, dornice să-și facă cunoscută o carieră profesională cu acest prilej.

Presa fascistă, profascistă și chiar a partidelor burgheze, posturile de radio, editurile, publicațiile destinate străinătății și alte mijloace de informare în masă au pornit, mai ales în vara anului 1940, un adevărat război psihologic, pentru incitarea populației maghiare din țările vecine și descurajarea poporului român, derutarea ungarilor și exaltarea sentimentelor lor naționaliste, șovine și teroriste și captarea opiniei publice internaționale, îndeosebi din statele fasciste și neutre, în favoarea satisfacerii revendicărilor revanșarde.

Posturile de radio ungare, mai ales cele din apropierea graniței cu România, desfășurau un adevărat război al nervilor, difuzînd prin emisiunile lor cele mai insolente calomnii și injurii la adresa poporului român și proferînd amenințări cu teroarea și violența, pentru descurajarea rezistenței populației de naționalitate română și crearea condițiilor favorabile declanșării agresiunii horthyste. Acestea nu numai că au fost

respinse cu energie de poporul român, dar au provocat indignarea și protestul chiar al populației maghiare.

Intrigați de o astfel de propagandă revanșardă, în spatele căreia se afla serviciul de spionaj horthyst, un grup de maghiari din Reșița au adresat, la 28 iulie 1940, un memoriu lui Adolf Hitler, prin care cereau „să nu fie smulși de la România, în care fiecare maghiar se simte la el acasă”. De asemenea, ei respingeau cererile insistente horthyste de modificare a prevederilor Tratatului de pace de la Trianon, prin care i s-a făcut nedreptate nu Ungariei, ci României, ale cărei hotare trebuiau să se întindă pînă la Tisa.

Printr-o serie de lucrări, studii, articole, broșuri, monografii, atlase, hărți, statistici etc., editate în Ungaria horthystă, în vara anului 1940, sub îndrumarea serviciilor de spionaj ungare, pentru a fi difuzate în străinătate, îndeosebi în statele fasciste, se denigra în modul cel mai grosolan istoria poporului român, readucîndu-se în circuit vechile teze naționalist-șovine din perioada dualismului austro-ungar și însușindu-se tezele rasiste, naționaliste și antisemite din arsenalul propagandei naziste. Prin astfel de lucrări se denatura în mod tendențios istoria Transilvaniei și, implicit, istoria poporului român, încercîndu-se să se conteste integritatea teritorială a României, să se nege orice continuitate de locuire de către români în Transilvania, ca de altminteri în întreg spațiul etnic românesc. Se urmărea mai ales crearea unei diversiuni și inducerea în eroare a opiniei publice internaționale. Totodată, se încerca de a se inventa o falsă problemă a minorității maghiare din Transilvania, pentru a crea o bază legală unei eventuale acțiuni militare horthyste asupra României, în cazul în care presiunile politico-diplomatice și secrete ar fi eșuat.

În noianul de lucrări ale propagandei horthyste și de dezinformare a serviciilor secrete ungare se înscrie și volumul intitulat „TRANSILVANIA”, tipărit de societatea ungară de istorie, care a fost difuzat la începutul lunii august 1940, în preajma tratativelor româno—ungare de la Turnu Severin și a pronunțării Dictatului fascist de la Viena. Menirea lui era de a influența cercurile conducătoare hitleriste, îndeosebi pe cele din fruntea diplomației, propagandei și serviciilor secrete naziste, de a pronunța o sentință cît mai favorabilă satisfacerii pretențiilor teritoriale revanșarde ale Ungariei horthyste asupra României. Ea urmărea să-i convingă pe Hitler și Mussolini că Transilvania trebuia să aparțină Ungariei, care se remarcase printre cei mai activi luptători alături de statele „Axei” pentru revizuirea tratatelor de pace și modificarea statu-quo-ului teritorial european.

De altfel, în ajunul odiosului Dictat de la Viena, regimul fascist horthyst, la recomandarea serviciului de spionaj ungar, ceruse istorio-

grafiei maghiare să dea, prin reprezentanții ei, legitimitatea istorică a pretențiilor revizioniste, anexioniste asupra Transilvaniei românești. Pentru a da o mai mare greutate acestei lucrări, ea a fost pusă chiar sub redacția primului-ministru horthyst Teleki Pál, cunoscut prin atitudinea sa anti-românească și de falsificator grosolan al adevărului istoric, așa cum se exprimase și în Memoriul adresat lui Mussolini în preajma Dictatului de la Viena. De asemenea, lucrarea era patronată și de ministrul cultelor și instrucțiunii, Bálint Hómar. Din grupul de istorici atrage atenția numele lui Makkai László, care va fi folosit de serviciile secrete ungare și cu alte prilejuri pentru dezinformarea opiniei publice internaționale referitor la istoria poporului român.

Lucrarea „SIEBENBÜRGEN” (Transilvania), concomitent cu versiunea italiană, tipărită în editura ungară Atheneum, a fost difuzată și cercurilor politice oficiale din cele două state fasciste. Funcționarii ministerului propagandei al celui de-al III-lea Reich — ei înșiși mari specialiști în arta dezinformării și în tehnica disimulării și inducerii în eroare — nu s-au lăsat „convinși” de declarațiile „savanților” unguri privind caracterul „obiectiv și științific” al acestei lucrări, care nu avea nimic comun cu realizarea politicii naționale ungare aflate la ordinea zilei — așa cum declarau autorii ei —; ca atare, au hotărît efectuarea unei expertize științifice asupra conținutului lucrării.

Această acțiune nu exprima dorința cercurilor conducătoare hitleriste de a-și forma o părere obiectivă privind drepturile Ungariei asupra Transilvaniei și nici de a da satisfacție României privind legitimitatea drepturilor ei istorice, a cărei situație etnografică și demografică din Transilvania, precum și politica națională erau cunoscute destul de bine la Berlin, ci de a da o soluție fascistă la Viena, pentru promovarea obiectivelor strategice ale Axei, în general, și ale Germaniei, în special, așa cum declarase în nenumărate rînduri căpetenia nazistă Goebbels că interesul celui de-al III-lea Reich era „să țină aceste țări ca două fiare încinse, pe care să le modeleze în interesul său”.

Pentru efectuarea expertizei asupra acestei lucrări a fost însărcinat tînărul istoric cercetător german Wilhelm Franz Richard Czell, născut în anul 1907, la Brașov, fiul fabricantului Wilhelm Czell, absolvent al cursurilor Liceului „Honterus” din Brașov, după care studiasse istoria în Germania. Reîntors în România, va activa ca istoric la Brașov, iar după izbucnirea celui de-al II-lea război mondial se va stabili în Germania. Cum era și normal, într-o astfel de situație, Czell, un competent și obiectiv cunoscător al istoriei Transilvaniei, care trăise și participase la evenimentele de la sfîrșitul primului război mondial, în minuțioasa și riguroasa expertiză efectuată asupra lucrării istorice horthyste privind Transilvania, a conchis că lucrarea respectivă nu era altceva decît un

produs tipic al literaturii șovinist-revizioniste, cuprinzând grave încălcări și mistificări ale adevărului istoric. Apreciind că o astfel de lucrare era menită să influențeze poziția marilor puteri fasciste, ea a fost calificată drept o „șarlatanie politică“.

Analizând și pe capitole lucrarea, eruditul istoric german a combătut tezele istoriografiei horthyste asupra poporului român, în general, și asupra Transilvaniei, în special, evidențiind continuitatea românilor pe aceste meleaguri din vremuri mult milenare și demascând unele aspecte ale politicii expansioniste și duplicitate practicate de conducătorii unguri încă de la venirea lor în Europa. În acest sens, el scria: „...oamenii de știință unguri nu numai că nu văd în retrospectivă aceste realități, dar chiar o preamăresc; acești domni sînt lipsiți cu totul de orice înțelegere istorică față de ceea ce depășește propriul lor orizont naționalist...“.

Deși adevărul istoric nu a putut fi negat nici de acest om de știință german în expertiza ordonată, statele fasciste — Germania hitleristă și Italia mussoliniană — au pronunțat la Viena, la 30 august 1940, o nedreaptă sentință în favoarea Ungariei horthyste, prin care se rupea din trupul României nord-estul Transilvaniei și era predată fascismului ungar.

Demn de remarcat că diplomația ungară, în sprijinul căreia acționau și organele serviciului de spionaj maghiar, a recurs la falsificarea adevărului istoric și după încheierea celui de-al II-lea război mondial, în scopul dezinformării opiniei publice internaționale și al influențării conducătorilor statelor coaliției antihitleriste, pentru a menține pe mai departe teritoriile răpite din statele vecine.

Astfel, în anul 1946, în timpul lucrărilor Conferinței de pace de la Paris, istoricul fascist-revizionist ungar Makkai László, la indicația Serviciului secret ungar, a publicat, în limba franceză, o istorie a Transilvaniei, al cărei rost era să convingă, de această dată, coaliția antihitleristă că Transilvania aparținea, prin întreaga ei istorie, Ungariei și că pretinsa „injustiție“ de la Trianon nu trebuia repetată. Pentru contracararea acțiunilor de dezinformare ale propagandei, diplomației și serviciilor secrete ungare în străinătate, în fruntea delegației române la Conferința de pace de la Paris a fost numit fostul prim-ministru Gheorghe Tătărescu, cu vaste relații în cercurile politice occidentale și au fost atașați o serie de istorici, geografi, filologi, militari și lucrători ai serviciilor secrete române, iar, din timp, s-au elaborat o serie de lucrări documentare și s-a început acțiunea de influențare pozitivă a unor oameni politici, militari și de știință.

„Argumentarea“ istoricului Makkai László, ca și alte acțiuni de dezinformare și influențare ungare nu au reușit să convingă nici un om politic din rîndurile statelor coaliției antihitleriste cu prilejul Conferinței

de pace de la Paris pentru a smulge măcar o parte din teritoriul Transilvaniei în favoarea Ungariei.*

Nici nu se uscaseră bine cerneala pe textul Dictatului fascist de la Viena, din 30 august 1940, și serviciile secrete horthyste, nemulțumite pe deplin cu ceea ce le cedaseră statele fasciste, au pus la cale o nouă acțiune diversionist-terroristă mai de amploare împotriva României instaurînd un regim de cruntă teroare fascistă împotriva românilor din teritoriul răpit. Astfel, s-a încercat otrăvirea delegației române, condusă de generalul Dragalina,** care participa la tratativele pentru delimitarea frontierei româno-ungare și la rezolvarea unor probleme economice și financiare.

Rezistînd cu eroism acțiunilor diversionist-teroriste ale spionajului fascist-horthyst, membrii delegației române au căutat să-și facă datoria față de țară, nelăsîndu-se induși în eroare și înșelați de fasciștii unguri, apărînd și necedînd nici o bucată de pămînt în plus.

Concomitent cu acțiunile de dezinformare, influențare și diversionist-teroriste, spionajul horthyst și-a intensificat activitatea informativă împotriva României.

La data de 22 decembrie 1939 s-a aflat în dezbaterile Tribunalului militar al Corpului 6 Armată cazul trădătorului-spion, caporal în rezervă, Szecman Ludovic-Iosif de la Regimentul 83 infanterie, care încă din anul 1937 fusese recrutat de către un rezident al spionajului horthyst. Acesta procurase „în mai multe rînduri“ o serie de „date“ referitoare la Regimentul 1 Călărași, Regimentul 31 artilerie (efective, armament, dislocări), precum și alte informații de valoare, ce prezentau interes pentru spionajul horthyst.

Pe data de 24 decembrie 1939, trădătorul Pavel Gheorghe, după ce în prealabil adusese o serie de servicii spionajului horthyst, venind în vizită la părinți, este determinat de tatăl său să se predea autorităților române și să le destăinuie mocirla în care se afundase. În aceeași zi, este influențat de soția sa să facă același lucru și trădătorul Haga Alexandru, omul de legătură al lui Pavel Gheorghe. Acesta din urmă dezertase din armata română, trecînd frontiera în Ungaria pentru a scăpa de urmărire. Aici este obligat de spionajul horthyst să-i devină informator.

* Conducîndu-se după principiul machiavelic că „scopul scuză mijloacele“, fostul istoric horthyst Makkai László, apărător al unui crez revizionist nevalidat de istorie, și-a pus numele alături de Köpeczi Béla, ministrul culturii, și de alți istorici, tipărînd, la sfîrșitul anului 1985, în Editura Academiei de științe a Ungariei, lucrarea „Istoria Transilvaniei“. În 3 volume, avînd circa 2.000 pagini. Reluînd tezele și ideile lucrării revanșarde șoviniste din 1940, această lucrare denigrează istoria poporului român și dezinformează opinia publică internațională, inclusiv poporul maghiar.

** A se vedea „Securitatea“ nr. 4/1986, pag. 56.

La începutul lunii ianuarie 1940 a fost arestat de grănicerii români și trădătorul Erdei Emil, în momentul când vroia să treacă clandestin frontiera în Ungaria. Până la data arestării, el transmisese spionajului horthyst informații despre: „dislocarea Regimentului 93 infanterie, Regimentului 17 infanterie, Comandamentului Corpului 6 armată, Diviziei 1 cavalerie, Diviziei 1 infanterie“ și date relativ noi privind „lucrările de fortificații executate în regiunea de frontieră din împrejurimile Aradului“. Acesta fusese atras la astfel de activități de „lucrul arginților“.

Organele contrainformative românești au descoperit, în primăvara anului 1940, organizația de spionaj horthyst condusă de trădătorul Kiss Alexandru, droghist, cu domiciliul în orașul Arad. Acesta fusese recrutat de maiorul Sziklay din Serviciul de spionaj ungar, care-i dăduse misiunea să culeagă informații asupra unităților militare românești de pe frontiera româno-ungară, date referitoare la dislocarea acestora, felul armamentului cu care erau înzestrate, instrucția primită de militari, echipamentul, hrana și așa mai departe. Alexandru Kiss primise un nume conspirativ, cerneală simpatică pentru rapoarte, indicându-i-se și o adresă în Ungaria. Este sfătuit chiar să pătrundă în Serviciul de informații român. Nu a mai apucat să-și ducă la bun sfârșit misiunea, pentru că s-a demascată până la urmă singur. Trădătorul expedia, de regulă, informațiile la destinație prin intermediul vagoanelor de călători ce treceau prin România în Ungaria. Raportul informativ era pus sub o canapea la un vagon de clasa I, iar ca semn de recunoaștere în compartimentul respectiv „sfărâma o bucățică de cretă pe podea“.

Colonel Bobocescu Vasile

1. C.I.A. ȘI ARMELE BIOLOGICE

Ușurința cu care pot fi răspândite armele biologice și, pe de altă parte, greutatea de a se afla, uneori, sursa de unde provin agenții patogeni, precum și modalitatea prin care aceștia au fost răspândiți, au generat atenția pe care C.I.A. o acordă și utilizării unui asemenea tip de armă.

Un raport oficial releva, de pildă, că instituția respectivă a cerut Diviziei pentru operațiuni speciale din cadrul armatei americane — formațiune profilată, între altele, pe războiul biologic — să studieze punerea la punct a tehnologiei pentru deținerea de germeni organici, special adaptați la distrugerea recoltelor și a șeptelului. Același document făcea cunoscut că, încă în 1967, au fost testate pe teren trei metode menite să provoace contaminarea în secret a recoltelor inamicului și să determine mari daune.

Astfel încât acum nu mai stărnește mirare faptul că în 1971 o epidemie de gripă porcină a izbucnit în Cuba, constrângându-i pe locuitori să sacrifice peste 500.000 animale, în vederea evitării propagării maladiei. Fidel Castro a exprimat public puternice bănuieli că C.I.A. s-ar afla la originea dezastrului.

Șase ani mai târziu presa americană a relevat responsabilitatea onorabilului organism în această afacere. Culpabilii, departe de a nega faptele, au explicat cum un agent al C.I.A. a încredințat unui grup de cubanezi un plic, ce conținea virusul gripei porcine și care, adus în țară, a fost inoculat unui grup mic de animale. Natura s-a ocupat de restul...

Mărturii ce atestă existența stocurilor de arme biologice trec, uneori, de zidurile laboratoarelor secrete, autoritățile țărilor în cauză urmărind ceea ce Daniel Riche, autorul cărții apărute sub titlul „Războiul chimic și bacteriologic“, numea „efectuarea unor teste la mărime naturală“. Adică, verificarea efectelor agenților patogeni, răspândiți intenționat asupra populației dintr-o zonă sau alta. Potrivit autorului, așa a acționat armata americană începând cu 1950, pentru a răspunde recomandărilor unui raport referitor la „operațiunile speciale“ ale războiului biologic. Documentul cerea punerea în aplicare a unor experiențe asupra sistemelor de ventilație a metrourilor și a rețelelor de alimentare cu apă în vederea determinării gradului de vulnerabilitate a S.U.A. în timpul

„unor acte de sabotaj biologic“. Și, pentru a nu se crede că afirmația este gratuită, Daniel Riche evocă unele exemple culese din documente oficiale.

În 1952, de pildă, medicii din regiunea americană Colhoun au constatat o creștere bruscă a cazurilor de pneumonie. Rata anuală s-a ridicat la 12,3%, față de 4,6 procente în anul anterior. În 1953 cifra a scăzut la 4%. Enigma părea să rămână nerezolvată. Dar explicația a venit o dată cu dezvăluirile ce aduceau la lumina zilei experiențele (de care C.I.A. nu era străină) constând în diseminarea în atmosferă a unor germeni. Locul efectuării testului: orașul Fort Mc. Clellan din regiunea amintită. În 1977 ziarul „Newsday“ scria că asemenea experiențe au fost întreprinse fără știrea locuitorilor, în aria mai multor localități americane. În aceeași perioadă, „The New York Times“ dezvăluia că în 1969 și 1970 experți de la Fort Detrick au simulat asasinarea președintelui Nixon și a membrilor Congresului american, introducând în sistemele de aer condiționat ale Casei Albe și Capitoliului agenți chimici și biologici. Aceștia erau inofensivi, s-a precizat. Dar cine putea garanta că efectele reale nu pot depăși presupunerile? Nu au lipsit nici alte verificări, inclusiv cele efectuate pe anumite grupuri de ... voluntari, în cadrul unor programe codificate. Ingrijorarea provocată de concretizarea unor astfel de cercetări reiese clar din cuvintele unui senator american: „Se presupune că armata este menită să ne apere. Dar publicul nu poate înțelege ca ea să se servească de noi ca de niște cobai“.

Asemenea afirmații dovedesc, o dată în plus, pericolozitatea implicării tot mai evidente în „panoplie“ a armelor biologice care, după cum afirmă experții în materie, pot fi în cazul folosirii la fel de distrugătoare ca cele nucleare. Și dacă, de exemplu, în R.F.G. există o unitate secretă specială a cărei sarcină este de a interveni de urgență în cazuri de pierdere sau furt al unei asemenea arme (aspect recunoscut de autoritățile țării respective), în cazul celor biologice aceasta probabil nu și-ar dovedi eficiența. Ceea ce pune în lumină, cu deosebită pregnanță, cerința stringentă a renunțării la producerea, deținerea și perfecționarea oricărui mijloc de distrugere în masă.

2. FILIERA LUI ALLAH

Se numește Fouad Ali Saleh. Este unul din cei opt integriști musulmani arestați la Paris în noaptea de 22/23 martie 1987. Această acțiune a Direcției Supravegherii Teritoriului (D.S.T.) pune în evidență unul dintre aspectele cele mai redutabile ale terorismului internațional: rețelele sale aflate „în conservare“. Sînt grupuri formate din membri integrați în orașele unde își pun la cale acțiunile: au o familie, un domiciliu fix, un loc de muncă, fiind gata de acțiune în momentul în care

primesc ordin. Membrii „rețelei Arak“ — numită astfel pentru că transportau explozivul, nitrat de metil, în sticle de lichior — aplicau perfect regulile clandestinității. Încă din anul 1984, funcționari ai Ministerului de Interne redactaseră mai multe rapoarte despre pericolul ascensiunii integrismului musulman în Franța, un fanatism care putea determina crearea unor rețele teroriste.

La 13 ianuarie 1987, pe cînd aștepta să-și facă declarația de vamă, Mohamed Ali Hamadei, libanez șiiit, de 22 ani, a fost interpelat de un vameș de la aeroportul din Frankfurt pe Main, care l-a rugat să-și deschidă valiza. Înăuntru, printre obiectele de îmbrăcăminte, vameșul descoperă șase sticle de un litru și jumătate de arak, băutură tradițională libaneză. Mai mult parcă în glumă, pentru a-i demonstra că nu trebuie să transporte alcool, vameșul îi cere lui Hamadei să bea puțin dintr-una din sticle. Turistul refuză. Vameșul scoate dopul unei sticle și miroase: nici vorbă de alcool, „băutura“ avea iz de acid nitric. Vameșul a dat într-adevăr o lovitură: a reușit să descopere nouă litri de nitrat de metil, un exploziv foarte puternic.

Explozivul, care provenea din Liban, a fost fabricat în Statele Unite pe bază de comenzi lansate de filiala portugheză a unei societăți elvețiene... Plătit cu un preț enorm, acesta era destinat, conform baremului de comandă, „realizării unor foraje miniere“.

În luna martie 1987, poliția D.S.T. a confiscat la Paris doisprezece litri de nitrat de metil, înainte ca grupul celor opt integriști musulmani să aibă timpul de a-l utiliza.

Din anul 1986, mișcarea Hezbollah a obținut o oarecare independență logistică datorită punerii în funcțiune a unui laborator și a unei fabrici de produse chimice. Laboratorul se află la periferia orașului Beirut. Șeful acestuia și-a făcut studiile de specialitate într-o universitate vest-germană. Ulterior, pentru eliminarea delicatei probleme a transportului explozivilor din Liban în Franța și în R.F. Germania, s-a început pregătirea unor laboranți care să producă nitratul de metil la fața locului.

În urma controlului minuțios făcut în documentele deținute de Ali Hamadei, cel care transporta explozivul la Frankfurt, apoi în arhiva fratelui acestuia, Abbas, care locuia la Beckingen, în Saar, polițiștii vest-germani au descoperit codul simplist, utilizat de cei doi frați pentru a reține numerele de telefon absolut necesare; numerele erau stocate sub forma unor operații aritmetice. Astfel, pe colțul unui caiet studentesc, fracția ce avea 4664 ca numărător, 9618 ca numitor și 0,4849241 ca rezultat, nu era, de fapt, decît o înșelătorie care avea drept scop să ascundă numărul 46.64.96.18 care aparținea numitului Moujaher, francez de origine libaneză care locuia la Gentilly.

De îndată ce a fost descoperit, numărul respectiv s-a comunicat Ministerului de Interne francez. Acesta l-a plasat imediat pe Moujaher sub supraveghere. D.S.T.-ul îl cunoștea deja : era introdus în ordinatorul care conținea evidența suspectilor de terorism. Fusese deja interogată de poliție în februarie 1986, cu ocazia atentatelor împotriva galeriei Claridge și librăriei Gilbert.

Alarmați de poliția vest-germană, ajutați de unii informatori, poliștii D.S.T. au organizat de la începutul lunii februarie 1987 supravegherea suspectilor, care va dura până în noaptea de 22/23 martie 1987, când teroriștii au încercat să ridice explozivul depozitat pe strada Voûte de la Paris. Intervenția poliției a fost foarte delicată : explozia taxiului care-l transporta ar fi putut devasta întreaga stradă și provoca zeci de victime.

Incepe, așadar, în cadrul luptei antiteroriste o nouă etapă — cea a rețelelor teroriste aflate în conservare. D.S.T.-ul și Unitatea de coordonare a luptei antiteroriste nu mai au de-a face cu teroriști izolați, care, între două decolări de avioane, încearcă să plaseze o bombă. De această dată, teroriștii acționează în orașele în care s-au născut și au crescut. Sint, în aparență, oameni cu o viață normală de familie și cu un loc de muncă.

Unii misionari islamici care acționează în Occident utilizează, pentru a-i convinge pe fideli, practici care depășesc orice limită : se comportă ca adevărați agenți recrutori.

Căminele islamice din străinătate sînt constituite ca adevărate baze militare, dotate cu importante mijloace financiare. Tinerilor li se împrumută bani pe care sînt incapabili să-i înapoieze și astfel sînt atrași, treptat, la colaborare. Șapte din cei opt membri ai „rețelei Arak“ au fost supuși unui astfel de șantaj. Al optulea, Monhaker, a participat, în Liban, la fondarea mișcării Hezbollah și este un fundamentalist islamic convins.

În anul 1981, pentru triumful revoluției islamice în lume, au fost create șapte comisii de coordonare a acestei activități. Ele corespund anumitor zone geopolitice. Membrii „rețelei Arak“ aparțin Direcției „acțiunea militară“, numită și „Serviciul pentru eliberare“. Unul dintre liderii mișcării integriste, care acționează mai ales în arondismentul parizian numărul 13, numit Bo Khamslan Moussa, a participat în mod direct la actul fundamentalistilor împotriva moscheii de la Mecca, respins de armata saudită.

Traduceri și prelucrări de
Major Băltărețu Nicolae
Major Brăteanu Sorin



În perioada februarie—martie a.c., compartimentul editorial din cadrul Centrului de informatică și documentare a asigurat apariția a două lucrări destinate pregătirii de specialitate a cadrelor de securitate :

[1.] „Caracterul științific al activității de securitate desfășurate pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea oricăror acțiuni ostile, a faptelor și fenomenelor care pot genera sau favoriza comiterea de infracțiuni împotriva securității statului“. Lucrarea, elaborată de un colectiv de autori din cadrul Școlii militare pentru perfecționarea cadrelor de securitate Grădiștea, coordonat de general-locotenent Nicolae Pleșiță, prefigurează o deschidere mai largă în fundamentarea teoretică a muncii de securitate, pe criterii rigurose științifice, necesitate impusă de creșterea continuă a complexității sarcinilor și misiunilor încredințate aparatului de securitate.

Ea se adresează cadrelor de securitate, urmărind să le întregască formarea și dezvoltarea unei gândiri profund științifice, menită să stea la baza investigării și cercetării permanente a realităților operative, în funcție de care să se acționeze prin cele mai ofensive și eficiente modalități și măsuri de soluționare, preponderent preventivă, a situațiilor și cazurilor cu care se confruntă.

Complexitatea problemelor nu a permis tratarea detaliată a multiplelor laturi ale desfășurării muncii informativ-operative, realizându-se doar o tratare esențializată a conținutului științific al activității de securitate.

[2.] „Aspecte actuale și mutații în activitatea desfășurată de serviciile de spionaj străine împotriva R.S. România. Sarcini ce revin aparatului de contraspionaj privind cunoașterea și neutralizarea acțiunilor acestora“. Elaborată de un colectiv condus de șeful Direcției a III-a, general-maior Aurelian Mortoiu, tematica abordată își propune — așa cum de altfel rezultă și din titlu — o prezentare succintă a concepției de lucru a principalelor oficine de spionaj, a categoriilor de informații căutate, precum și a metodelor și mijloacelor muncii de informații folosite.

Sint tratate, totodată, unele aspecte legate de intensificarea și diversificarea acțiunilor de propagandă ostilă și diversiune ideologică împotriva țării noastre.

Ultima parte a lucrării evidențiază necesitatea perfecționării continue a muncii de contraspionaj, a adaptării permanente a mijloacelor și metodelor specifice la mutațiile ce survin în situația operativă pe profil, a sporirii vigilenței tuturor cadrelor pentru prevenirea și contracararea acțiunilor spionajului străin.

Lucrarea are și menirea să sensibilizeze întregul aparat asupra pericolului pe care îl reprezintă creșterea fără precedent a agresivității acțiunilor serviciilor de spionaj — tot mai intens implicate în elaborarea politicii externe a statelor lor — îndreptate împotriva țărilor socialiste.

